

Onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen

STERRENKUNDESTUDENT LUC WIL IN 'DE WERELD
DRAAIT DOOR' / **HET TOPSECTORENBELEID IS NIET
ZO TOP** / IS ER LEVEN NA DE STUDENTENRAAD? /
VERJAARDAGSFEESTJE IN FOTO'S

nummer 10 / jaargang 13 / 30 mei 2013

WOXE

Silla helpt Kim

Studeren met een handicap

Klaar om te werken?

Seminar flexibilisering arbeidsmarkt

Wat kun je verwachten als je afstudeert? Hoe betreed je de arbeidsmarkt met minder vaste contracten en meer onzekerheid?

- **Marjolein ten Hoonte**, directeur arbeidsmarkt Randstad Nederland
- **Rutger Bregman**, historicus en schrijver
- **Sonja Bekker**, expert arbeidsmarkt Universiteit van Tilburg
- **Johan van de Woestijne**, hoofd communicatie Radboud Universiteit

Vrijdag 7 juni | 13.30 - 16.30 uur | CC5
 Entree: gratis voor studenten & borrel na afloop
 Inschrijven via honours@honours.ru.nl
www.ru.nl/reflectionsonprofessions

Radboud Universiteit Nijmegen

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

reserveringsbureau@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

De ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl

of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen

Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen

Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen

Tel. 024-3817161

RESTAURANT
VALDIN

Afstudeerborrel of promotiefest?
Valdin maakt van uw borrel of receptie een groot succes!

Lekker hapje eten?
Keuzemenu's vanaf € 19,50 p.p.
Uitgebreide à la carte kaart

Verras uw vader met een lekker dinertje!

www.valdin.nl

Van Peltlaan 4 | 6533 ZM | Nijmegen
T 024-3556902 | info@valdin.nl

Zilveren Sieraad

maak zelf een sieraad tijdens Vriendinnendag, Collega-uitje, Vakantie cursusweek, als Jubileumkado of een nieuwe hobby

WerkplaatsEigenStijl

Ella Beynon-Hertsenberg, docent edelsmeden geeft workshops zilverklei en lessen edelsmeden in kleine groepjes van 3-6 pers.

www.werkplaatsEigenstijl.nl
of Wijchen: 024-6422680

Taal *verbindt.*

In'to Summerschool

Korte taal cursussen in augustus

- Duits
- Frans
- Italiaans
- Engels (IELTS fast-track)
- Spaans
- Chinees
- Nederlands

WWW.RADBOUDINTOLANGUAGES.NL

Radboud in'to Languages

Expertisecentrum voor taal en communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen

VOX NR. 10 05/2013 INHOUD

P.10 / **GEHANDICAPT** / 'Mensen denken: hij zal wel niet goed bij zijn hoofd zijn'

P.16 / **INTERVIEW** / Sterrenkundestudent Luc Hendriks geeft graag uitleg over het universum

P.22 / **TOPSECTOREN** / Stranden in de Death Zone

P.27 / **BEELDREPORTAGE** / Meimaand, lustrummaand

P.32 / **PORTRETTEEN** / 'Mijn leven wordt een stuk rustiger na de studentenraad'

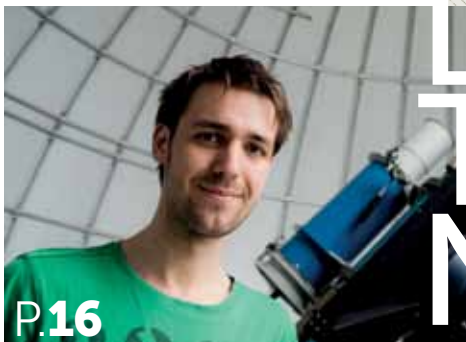
EN VERDER / P.4 / **NIEUWSFOTO** / P.6 / **DIT WAS HET LUSTRUM** / P.7 / **OUD NIEUWS** / P.8 / **OPINIE** / P.20 / **KAMERGEHEIMEN** / P.36 / **CULTUUR** / P.38 / **VOX CAMPUS** / P.40 / **BLIND DATE**

WAAROM IN RWANDA WEL MEER VROUWEN IN DE POLITIEK GAAN
P.30 / **HET ONDERZOEK**

P.10

P.16

P.22

P.27

P.32

Foto cover: Erik van 't Hullenaar

REDACTIE NEEL

VERTROUWEN

Geschiedenisstudent Richard van der Schoor kan vanwege een handicap niet goed schrijven, maar wel typen. Daarom heeft hij extra tijd nodig voor zijn tentamens. En nu komt 'ie: die extra tijd moet hij voor elk tentamen opnieuw aanvragen via een formulier. Is toch idioot? "Ik word heus niet opeens beter", zegt Richard op pagina 12. Kan ik me over opwinden, over dit soort dingen. Misplaatste bureaucratie. Voor Richard betekent het dat 'ie elke keer op schrift moet stellen dat 'ie gehandicapt is. Dat is niet leuk. Daarbij: alsof hij voor de lol extra tijd aanvraagt. Zou Richard een profiteur zijn, dan deed hij waarschijnlijk niet al die moeite – elke dag rolstoelvervoer regelen, aangepast studentenhuus zoeken – om aan de Radboud Universiteit te kunnen studeren. Hoe moeilijk is het om Richards 'excuus', die paar jaar dat hij nog als student staat ingeschreven, gewoon voor waar aan te nemen? De afgelopen dagen hoorde ik vaak het woord 'vertrouwen' vallen. Het zou een groot goed zijn. Ik zeg: doe daar wat mee.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

www.facebook.com/voxweb.nl

@voxnieuws

GLÜCKWÜNSCHE! NEUNZIG JAHRE ALT

Hoog bezoek in Nijmegen. De Duitse bondskanselier Angela Merkel deed op 23 mei Nijmegen aan om haar eredoctoraat in ontvangst te nemen. In een volle St. Stevenskerk mocht rector magnificus Bas Kortmann de rode eredoctorskappa om de schouders van de Bundeskanzlerin draperen. Merkel bedankte de RU voor het eredoctoraat en sprak over

vrijheid en vrede. "Het is *wonderbar* dat we onze vrijheid en weelde vanzelfsprekend vinden. De jonge mensen moeten ervoor vechten dat dat zo blijft."

Voor meer foto's van het lustrum zie pagina 27

Foto: Gerard Verschooten

DIT WAS HET LUSTRUM

VOLGENS PAUL VAN DEN BROEK

Ik probeerde me in de aanloop naar dit lustrum de universiteit voor te stellen als een kranig oudje dat er niet uitziet als een negentigjarige. Tijdens de sportdag op 16 mei bleef dit beeld prima overeind en ook het compliment van Raccoon-frontman Bart van der Weide tijdens het muziekfestival ("de negentig jaar is jullie niet aan te zien") werkte goed mee. Maar gaandeweg kreeg het getob toch de overhand. Dat zal te maken hebben met het inhoudelijke thema van het lustrum, herstel van vertrouwen, wat op z'n minst suggereert dat er met het vertrouwen iets loos is. Maar wat precies? En bij wie? En hoe valt dat dan te herstellen? Tijdens de TEDx-conferentie in De Vereeniging op 23 mei bogen wetenschappers, studenten en andere denkers zich een hele dag over het thema, maar wie naar houvast zocht, kwam bedrogen uit. Of het moest komen van Paul Dekker van het Sociaal Cultureel Planbureau (SCP), een instituut dat van wanten weet als het gaat om het vertrouwen van burgers in onze instituties. In zijn TEDx-lezing riep Dekker op tot grote terughoudendheid bij het verspreiden van berichten over tanend vertrouwen, want het weeklaag van wetenschappers, politici en journalisten

wordt vanzelf waarheid als je het maar vaak genoeg herhaalt. Dat mag de jarige universiteit in haar zak steken. Moest het bevrijdende woord dan komen van de lustrumlezing, uitgesproken door neuroloog Bas Bloem? Hoog vanaf de kansel in de st. Stevenskerk kondigde hij de 'Radboud Revolutie' af. Een revolutie zou nodig zijn om het vertrouwen in de wetenschap te herstellen. Ook bij Bloem bleef in de lucht hangen welke barricades deze revolutie precies moet wegnemen. Dat dé wetenschap aan wantrouwen onderhevig is, blijkt in elk geval niet uit het jongste SCP-rapport. En het wordt nóg glibberiger: terwijl Bloem zijn revolutie afkondigde, sprak burgemeester Hubert Bruls tijdens diezelfde plechtigheid over een groot vertrouwen van de Nijmeegse burger in de Radboud Universiteit. "Jullie staan zelfs boven NEC." Daar is onderzoek naar gedaan – en slik uw meesmuilende reactie in: dit dateert van vóór de neergang van NEC dit seizoen. Mooi dat het lustrum ook dit keer zijn vleugels uitslaat naar het centrum van Nijmegen, op zondag 2 juni met het wetenschapsfestival Radboud City. Een sluitstuk van een al met al mooi verjaardagsfeest dat vertrouwen schenkt.

De jarige universiteit deelt zelf ook een cadeau uit: de gemeente Nijmegen krijgt elf bronzen tegels. Die worden gelegd bij elf gebouwen die herinneren aan de aanwezigheid van de Radboud Universiteit in de stad. De eerste tegel kreeg vrijdag 24 mei een plek bij de Molenstraatkerk, waar in oktober 1923 de plechtige opening van de universiteit plaatsvond. De gemeente geeft ook een cadeau terug: de financiering van een bijzondere leeropdracht die de universiteit uitvoert over de geschiedenis van Nijmegen wordt verlengd, in eerste instantie met twee jaar.

BOVEN HET MAAIVELD

Harry Balster

Jarenlang had hij een dubbelrol. Overdag was hij een goedgehumeerde en betrouwbare technicus, 's nachts een enthousiaste astronoom en wetenschapspopularisator. Harry Balster ontving tijdens de academische viering op 24 mei de universiteitspenning in het brons. Balster werkte tientallen jaren bij de afdeling sterrenkunde. Daar onderhield hij de telescopen. Daarnaast gaf hij – vaak in de avonduren en weekenden – rondleidingen. Naar schatting zijn 20.000 bezoekers door Balster rondgeleid, aldus de rector magnificus tijdens de laudatio. Zelfs in een voor de Nijmeegse sterrenkunde bewolkte periode – van 1986 tot 2001 was er geen afdeling sterrenkunde aan de Radboud Universiteit – bewaakte Balster het fort. Hij hield de apparatuur op orde en zorgde er met zijn makkers van de Astronomische Kring Nijmegen voor dat er ook nog eens gebruik van werd gemaakt. Zelfs nu hij officieel met pensioen is, is Balster niet bij zijn geliefde sterrenkijkers weg te slaan. Navraag leert dat hij nog gewoon een bureau heeft en ook voor een avond- of nachtklus zijn hand niet omdraait.

GETWEET

asap @asapnijmegen

De Alumni enquête wordt niet besproken met de USR maar is wel gelekt naar @voxnieuws. Zal deze nu wel besproken worden? #ruGV

OUD NIEUWS

VOOR NIEUW NIEUWS: GA NAAR VOXWEB.NL

NIJMEGEN WINT BATAVIENRACE

Het RU/HAN-team uit Nijmegen won met ruime voorsprong het universiteitsklassement van de 41ste Batavierenrace op 27 april. Verassend, omdat de laatste jaren de teams uit Wageningen en Eindhoven domineerden. "Ik kon het op mijn dooie gemakje doen", vertelde de slotloopster toen ze de finish op de Sintelbaan in Enschede passeerde. Dat deed ze natuurlijk niet, haastte ze zich daarna te zeggen.

NATURE GEEFT DIJKSTERHUIS GELIJK

Sociaal psycholoog Ap Dijksterhuis ontving excuses van *Nature*, na een opiniestuk dat zijn wetenschappelijke reputatie door het slijk haalde. Zijn onderzoek naar onbewust beïnvloedbaar gedrag zou niet te repliceren zijn en in het opiniestuk werd hij in één adem genoemd met de frauderende Diederik Stapel. Dijksterhuis was boos. *Nature* stelde een onderzoek in en gaf Dijksterhuis op alle punten gelijk.

STUDENTEN HEKELN GEHEIMZINIGHEID EVALUATIES

Wel braaf na elke cursus een evaluatieformulier invullen, nooit inzicht krijgen in wat er eigenlijk mee gebeurt. In een brief aan het college van bestuur eiste de studentenraad meer openheid van zaken over de onderwijsevaluaties. "Dat is de beste manier om studenten te prikkelen de evaluaties in te vullen", zegt Patrick Verleg, voorzitter van de universitaire studentenraad.

RADBOD ROGUE: ECHT ROCKEN TIJDENS LUSTRUM

Volgens sommigen was de line-up van Radboud Rocks te gezapig en konden te weinig studenten een kaartje bemachtigen. Dus organiseerde scheikundestudent Kess Marks op 21 mei een alternatief: Radboud Rogue. Met optredens van lokale bandjes als Hubschrauber en Liquid Machine, respectievelijk winnaars van Kaf en Koren en de Roos van Nijmegen. De organisatoren verkochten driehonderd kaarten, net niet genoeg om quitte te spelen. De overige kosten werden uit eigen zak betaald.

TIEN NIJMEEGSE VIDI'S

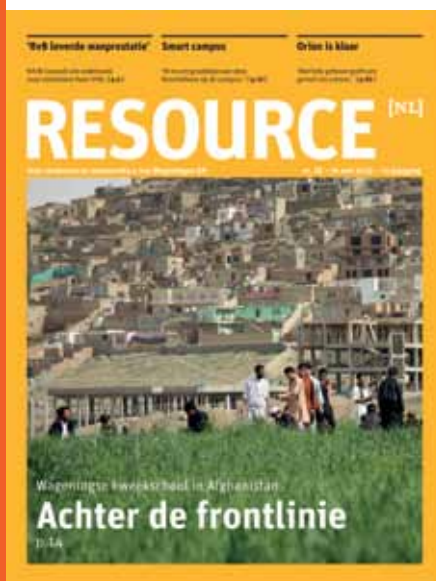
Tien Radboudonderzoekers hebben elk 800.000 euro ontvangen. Het gaat om de Vidi-subsidies van NWO. Op het Donders Instituut vielen drie onderzoekers in de prijzen, bij het Institute for Mathematics, Astrophysics and Particle Physics waren twee gelukkigen, net als in het UMC. Even verderop, in het Nijmegen Centre for Molecular Sciences, mochten nog eens drie collega's het geld incasseren.

WAARVAN AKTE

"Toen ik aan dit onderzoek begon dacht ik bij kinderarbeid aan jongens en meisjes die in sweatshops voetballen in elkaar stikken, barbiepoppen maken en met gevaarlijke stoffen werken. Maar verreweg de meeste kinderen werken onbetaald op het land of in huis. En dat heeft andere oorzaken dan betaalde arbeid buitenshuis." Sociologe Ellen Wobbink op 17 mei in *NRC Handelsblad*, naar aanleiding van haar promotie op onderzoek naar kinderarbeid in zestien derdewereldlanden.

OVER DE SCHUTTING

Waar andere hoger onderwijsmedia zoal over schrijven

Goed bestuur organiseert haar eigen tegenstand. Een college van bestuur spart met een studentenraad en wordt gecontroleerd door onafhankelijke campusmedia. Daarom verbaasde het ons om in het Leids Universitair Weekblad *Mare* te lezen dat het college van bestuur van de Universiteit Leiden vanaf volgend collegejaar een streep zet door de Leidse Studentenraad (LSr). Want niet meer nodig. U zult begrijpen: LSr-voorzitter Christel de Lange is furieus! Met een brandende fakkel in de linkerhand, staande op de Leidse barricade roept zij op tot een... Oh nee, wacht. "Ik had het wel een beetje zien aankomen, omdat er de laatste tijd steeds minder behoefte was aan input vanuit stu-

denten." Juist ja... Het CvB in Leiden vindt de LSr overbodig omdat het genoeg heeft aan het maandelijkse tête-à-tête met het Leids Assessoraten Overleg. Wij snappen nu een beetje beter waarom. Wie weet ontstaat op de puinhopen van het LSr iets beters, zoals in Delft gebeurde na de vernietigende brand in de Bouwkundefaculteit. Exact vijf jaar geleden brandde de faculteit helemaal uit. Weg gebouw, weg faciliteiten en weg onderzoeksdata. Maar universiteitsblad *Delta* concludeert dat de brand een *blessing in disguise* is geweest. De nieuwe locatie bevalt namelijk een stuk beter. Decaan Wytze Patijn grapt: "Wanneer je wilt dat er iets gebeurt in je organisatie, steek dan je gebouw in de fik." *First world problems*, we zijn er maar druk mee. De problemen van enkele medewerkers van de Wageningen UR zijn van een andere orde, zo valt in *Resource* te lezen. De medewerkers zijn in 2011 een agrarische lerarenopleiding gestart in een buitenwijk van Kabul, Afghanistan, en de opleiding heeft geen bewakers. Dat terwijl het Nederlandse leger er juist vertrekt. Hoewel ze 'er vanuit gaan dat we geen doelwit zijn van de Taliban' kan leidinggevende Hans van Otterloo niet om de risico's heen. "Als Wilders weer met een raar filmpje komt, moeten we misschien een week thuisblijven."

VOX VRAAGT

... HOE BIND JE MENSEN AAN DE CAMPUS?

Een werkgroep onder leiding van Daniël Wigboldus schreef een onderwijsvisie. Het speerpunt? Binding, door persoonlijk contact, door de campus een thuis te laten zijn. Vox vraagt drie Radboudianen: hoe bind je mensen aan de campus?

THUISVOELEN

Een van de drie pijlers van de Radboud Universiteit is binding. Het college van bestuur wil dat studenten zich 'thuisvoelen' op de universiteit. Soepele contacten met medestudenten en docenten dragen hier voor een belangrijk deel aan bij, onderkent men.

De manier waarop studieverenigingen hier nog meer aan kunnen bijdragen mist echter in het visiestuk. Een gemiste kans want uit meer samenwerking tussen de universiteit en studieverenigingen valt ook voor de universiteit nog een hoop te winnen.

Wanneer de universiteit intensiever contact onderhoudt met studieverenigingen over praktische informatie (collegeroosters e.d.), zijn verenigingen beter in staat evenementen te organiseren die gericht zijn op bijvoorbeeld arbeidsmarktorientatie of lezingen die aandacht schenken aan onderzoek. Zo stimuleert de universiteit de wijze waarop studieverenigingen bijdragen aan de binding van studenten met hun opleiding. Naast de studiegerelateerde activiteiten organiseren verenigingen ook activiteiten waarbij studenten elkaar op informele wijze treffen. Denk dan aan de donderdagmiddagborrels. Bij de Medische Faculteit en FNWI is te zien hoe deze festiviteiten op de campus georganiseerd kunnen worden. In de praktijk blijkt dat ook docenten, bestuurders en ondersteunend personeel de borrels bezoeken. De afscheidsborrel die een paar

maanden geleden werd georganiseerd voor portier Jos in de Noordkantine door studievereniging Thalia illustreert niet alleen de onderlinge betrokkenheid alsook de toegevoegde waarde voor de binding.

Als de universiteit op zoek is naar manieren om de binding te vergroten, is het raadzaam als bestuurders op korte termijn in gesprek gaan met de studieverenigingen. Dit geldt niet alleen op centraal niveau, maar zeker ook op facultair- en opleidingsniveau.

Marcella Monteiro, Politiek Commissaris van het SamenwerkingsOverleg Faculteitsverenigingen (SOFv)

DOCENTEN

Om studenten aan de universiteit te binden moet de campus anders worden ingericht. Als je verwacht dat studenten hun dag op de campus doorbrengen, zijn voorzieningen heel belangrijk. Zet kluisjes neer. Zorg dat er voldoende groepsworkplekken, maar ook voldoende stille werkplekken zijn. En richt ontspanningsruimtes in. Nu kiezen studenten er voor om naar huis te gaan, omdat ze op de campus niet terecht kunnen.

De lounge bij de UB is een goede stap, evenals de studentenkantines bij FNWI, maar daar mag het niet bij blijven. We hebben meer van dat soort ruimtes nodig, in principe op iedere faculteit, bij de facultaire studieruimtes. De studieverenigingen kunnen daarbij ook een rol spelen, als zij de kans krijgen om het beheer van een kantine of ontspanningsruimte op zich te nemen en als een soort huiskamer te dienen.

Het zou mooi zijn als docenten zich ook in de ontspanningsruimtes laten zien. De universiteit zegt dat een student geen nummer is, maar de drempel om op een docent af te stappen is soms hoog. Laagdrempelig contact is voor beide partijen nuttig. Studenten krijgen de kans vragen te stellen; de docent krijgt inzicht in hetgeen studenten bezighoudt."

Merle Bonefaas zit in de studentenraad namens AKKURAAT

ONDERWIJS

De kwaliteit van het onderwijs staat of valt met de kwaliteit van de docent. In onze faculteit is een medewerker beschikbaar die desgevraagd mee kan komen kijken bij een college of werkgroep en die de docent kan adviseren op welke manier zijn/haar onderwijs het beste kan worden ingericht. Goed onderwijs kunnen geven moet belangrijker worden in de taakomschrijving voor de wetenschappelijke staf. Waarom zou onderzoek voor iedereen van het grootste belang moeten zijn? Ik prijs het goede voorbeeld van de bètafaculteit, waar is besloten om de aanstelling van p-UHD's mogelijk te maken op basis van onderwijskwaliteiten. Die moeten dan wel excellent zijn, maar de publicatie-eisen worden dan minder gewogen.

Een kernpunt van de nota is duidelijkheid verschaffen aan studenten.

OPINIE

**ZELF EEN OPINIE
INSTUREN KAN OOK
MAIL 'M NAAR
REDACTIE@VOX.RU.NL**
DE REDACTIE HEEFT HET RECHT
DE BRIEF IN TE KORTEN.

CAMPUSDICHTER

EEN NIEUWE LENTE EN EEN NIEUW GELUID

Sterretjesdekbed veiliggesteld, fles zoet wit, chocola met nootjes. Nog één keer douchen, twee keer tandenpoetsen en drie uur slapen:

De laatste nacht. Planken en lattenbodem al in de auto – matras verstopt tussen plafond-hoge dozen en een schuine wand waaraan ik voor één keer mijn hoofd niet stoot,

kom maar

op handen en voeten te bereiken via een smalle gang, kattenluikformaat. Kartonnen muren: label 'potloden' links, 'dagboeken' rechts

Alsof we weer hutten stapelen met rechthoekige bloemendozen, mama appels laten snijden en de schillen uit de groentebak plukken –
picknicken op een hondenkleedje en

stop

chrysantenkas? Veertien jaar geleden – dit is een lege studentenkamer waar zelfs Gorter niet meer ter stabilisering onder een bureaupoot ligt, maar keurig

in een kast naast Kouwenaar en Gezelle staat. Dit is een kamer die omgeruild wordt voor een huis met een tuin, óók met vuilniszakken, óók met bierkragen –

en ik zal mijn verhuisdozen bewaren en wat bloemenzaadjes meenemen.

Linda van der Pol, neerlandicus en campusdichter

Dit betekent onder andere dat je aangeeft wat je wil bereiken, wat je van ze verwacht en waarom welke werkvorm is gekozen. En studenten moeten ervan verzekerd zijn dat de extra leerstof relevant is voor de einddoelen van de cursus, en dus voor de toetsing. Maar aan duidelijkheid zitten ook grenzen. We gaan ook uit van een academisch klimaat, waarin de vraag van de studenten "of ze dit moeten leren voor het tentamen" niet thuishoort. In principe is alles wat ze leren relevant voor het tentamen. In de nota staat niet voor niets ook de binding centraal. Dat behelst onder andere dat de docent in de pauze in contact treedt met de studenten. Laagdrempeligheid is ook dat er op tijd wordt gereageerd op vragen van studenten. Binding realiseert onze faculteit sinds kort ook met lunchbijeenkomsten, de eerste met Dirk Vriens, de docent van het vak Systeemtheorie (Bedrijfskunde) die uitlegt wat het geheim is van zijn onverminderd hoge studentbeoordelingen. Het helpt in elk geval als docenten zelf voor honderd procent achter het onderwijs staan dat ze bieden. Vanwege de onderwijsintensivering was er kritiek van sommige docenten, die ze lieten doorklinken in de extra aangeboden werkgroepen. Opmerkingen als "ik weet ook niet waarom dit moet, maar het hoofdkwartier heeft het bevolen", dit straalt natuurlijk negatief uit op de motivatie van studenten. Dat zou niet mogen gebeuren.

Ward Kelder is hoofd Onderwijsmanagement van de Faculteit der Managementwetenschappen

COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3612112 Fax: 024-3612874
redactie@vox.ru.nl
www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Bregje Cobussen, Annemarie Haverkamp (hoofdredacteur), Mark Merks, Martine Zuidweg

Beeldredactie: Dick van Aalst, José Koot
Columnisten: Lieke von Berg, PH-neutraal

Aan dit nummer werkten mee:

Lydia van Aert, Jelko Arts, Tim van Ham, Marlon Janssen, Jolene Meijerink, Timo Pisart, Linda van der Pol, Freek Turlings, Ateke Willemsse

Fotografie: Bert Beelen, Duncan de Fey, Anne Gerritsma, Erik van 't Hullenaar, Gerard Verschooten

Illustraties: Merlijn Draisma, Studio Lakmoes, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
Tel: 023-5714745
zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Abonnementen: Personeelsleden, studenten: €25,- o.v.v. student- of personeelsnummer. Overigen: €35,- over te maken op ING-Bank 1363505 t.n.v. Stg. KU Radboud Universiteit, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie Vox
Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen
Tel: 024-3615804

Druk: MediaCenter Rotterdam
Vox Campus

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@vox.ru.nl

De volgende Vox verschijnt op 27 juni

STUDEREN MET EEN HANDICAP

Als je in een rolstoel zit, denken de mensen al snel dat je niet goed bij je hoofd bent. Terwijl je 'gewoon' studeert. 7 tot 11 procent van alle studenten ondervindt hinder van een beperking bij het studeren. Wat is die hinder dan? Vox liep een dagje mee met Richard, Lucas en Kim.

Tekst: Lydia van Aert en Bregje Cobussen / Foto: Erik van 't Hullenaar

Half acht. De wekker gaat. Met een katerig hoofd word je wakker – het is laat geworden gisteravond in de kroeg. Je stapt gauw onder de douche. Als je even later aan het aanrecht een boterham naar binnen propt, blader je nog vlug even door dat artikel dat je had moeten voorbereiden voor het college van vanochtend. Dan spring je op de fiets. Op de campus laat de lift op zich wachten. Dus ren je de drie trappen naar de derde verdieping en ben je net op tijd voor het college van kwart voor negen. Klinkt bekend? Niet voor Richard, Kim en Lucas. Want zij hebben een beperking die ze belemmert in studie en studentenleven.

11 tot 14 procent van alle studenten in het hoger onderwijs heeft een beperking. Die studenten zitten bijvoorbeeld in een rolstoel, zijn doof of slechthorend, blind of slechtziend, hebben een autistische stoornis, dyslexie of een chronische ziekte. Meer dan de helft van die studenten ondervindt problemen in de studie als gevolg van die beperking. Dat blijkt uit een onderzoek dat het Verwey-Jonker Instituut een paar jaar geleden uitvoerde in opdracht van het ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Vooral het bestuderen van schriftelijk materiaal veroorzaakt moeilijkheden, maar ook het voorbereiden en maken van tentamens, (hoor)colleges volgen en scripties, papers en werkstukken schrijven.

Deze groep heeft vaak ook moeite met meedoen aan sociale en sportieve activiteiten in universiteitsverband en bij het reizen van en naar de universiteit. Bovendien zeggen de meeste studenten met een beperking dat hun medestudenten, docenten en medewerkers vaak weinig tot geen inzicht hebben in wat het betekent om te studeren met een beperking.

Of dat aan de Radboud Universiteit ook zo is? Studentendecaan Riekje Stuuut hoopt van niet. “Wij doen er veel aan om studenten met een beperking te helpen in hun studie. Al bij de aanmelding voor de RU wordt aan toekomstige studenten gevraagd of ze een functiebeperking hebben. Zo ja, dan wordt hen geadviseerd om contact op te nemen met een studentendecaan. De meesten doen dat wel, maar niet allemaal. Hoeveel studenten met een beperking er precies zijn aan de RU kunnen we daarom niet zeggen.”

Als een student met een beperking zich meldt bij de studentendecaan, wordt bekeken wat die student nodig heeft om succesvol te kunnen studeren. Daarna wordt meestal een begeleidingsovereenkomst opgesteld, waarin staat welke hulp de student kan verwachten. Stuuut: “Dat kan variëren van extra tijd bij het maken van tentamens en hulp bij het uitzoeken van literatuur in braille tot het koppelen van een student met autisme aan een maatje dat hem helpt in de studie.” *

MAATJESPROJECT

Voor studenten met een stoornis in het autistisch spectrum, maar ook voor studenten met een andere beperking, is er het maatjesproject. Deze studenten krijgen een maatje – een andere student, die zich daarvoor als vrijwilliger heeft aangemeld – toegewezen, met wie ze wekelijks afspreken. Dat maatje neemt de week met ze door, helpt ze bij studieproblemen en maakt ze wegwijs op de campus. Riekje Stuuut, studentendecaan en begeleider in het maatjesproject: “De maatjes zijn ongelooflijk belangrijk voor deze studenten. Ze zijn als een baken, waar de student altijd en voor alles op terug kan vallen. En dat doen die maatjes geheel belangeloos. We zouden ze daarvoor met goud moeten behangen.”

RICHARD VAN DER SCHOOR (23) TWEDEJAARS GESCHIEDENIS, IS ROLSTOEL GEBONDEN

“Bij mijn geboorte ging iets mis: ik kreeg te weinig zuurstof. Zo ontstond een defect in mijn hersenen, waardoor de aansturing van mijn spieren niet goed werkt. Ik kan niet lopen en ik ben licht spastisch. Maar wat ik veel erger vind; als mensen me zien, denken ze al gauw: hij zal wel niet goed bij zijn hoofd zijn. Afschuwelijk vind ik dat. Daarom ben ik graag op de campus. Ik heb de indruk dat men hier eerder denkt: hij loopt hier rond, dus in z'n kop zal 't wel goed zitten.

Ik kan niet goed schrijven, daarom gebruik ik een laptop of een tablet. Ook bij tentamens. Daarvoor heb ik bovendien extra tijd nodig. Dat moet ik voor elk tentamen opnieuw aanvragen via een speciaal formulier. Idioot, want

ik word heus niet opeens beter. Wat ook onhandig is: vanwege die speciale voorzieningen moet ik alle tentamens maken in een zaal op de twintigste verdieping van het Erasmusgebouw. En daar is geen gehandicapent toilet. Moet ik dus elke keer met de lift naar beneden als ik moet plassen. En dat gebeurt nogal eens. Dat is duidelijk niet door een rolstoel bedacht.

De campus is verder goed toegankelijk voor een rolstoel. De afstanden van de ene naar de andere faculteit zijn soms wat groot, waardoor ik wel eens te laat in een volgend college kom. En in sommige zalen met vaste banken moet ik in het gangpad zitten, omdat er geen plek is voor een rolstoel. Dan heb ik geen tafelblad om mijn laptop op te zetten en moet ik die heel stuntelig op mijn

schoot zien te balanceren. Maar wat ik moeilijker vind: in mijn studie zijn veel excursies, maar ik kan bijna nooit mee. Ik kan met mijn rolstoel niet in de bus en moet dus met een taxi, maar die moet ik zelf betalen en het geld groeit me niet bepaald op de rug. Dat lukt dus meestal niet. Dan moet ik een vervangende opdracht maken omdat ik er niet was. Dit jaar moest ik een minor kiezen. Ik wilde dolgraag de minor oudheid doen, maar ik wist dat een excursie naar het buitenland daar een belangrijk onderdeel van is. Daarom heb ik maar een andere keuze gemaakt. Dat ik die beslissing moest baseren op wat ik wel en niet kan vind ik lastig te verkroppen.

Ik woon nu in Wijchen, bij mijn ouders. Ga elke dag met een taxi naar de universiteit en weer

terug. Die moet ik ruim van tevoren bestellen. Ruimte voor spontane acties is er daardoor niet. Binnenkort verhuis ik naar Nijmegen. Ik ga begeleid op mezelf wonen in een huis met andere studenten. Zo wordt mijn leven langzaam wat meer een echt studentenleven. Misschien ga ik zelfs wel bij een studentenvereniging. Na de middelbare school besepte ik dat ik leefde in een kleine, afgesloten en beschermde wereld. Opeens kwam ik op deze enorme onderwijsinstelling. Ik dacht: ik zit te veel thuis. Voor anderen is het heel gewoon om na college nog een biertje te pakken, of om 's avonds even de stad in te gaan. Voor mij niet. Ik kán niet spontaan na college zeggen: ja, ik ga mee een terrasje pakken. Maar straks wel. Ik wil een opener leven gaan leiden.”

"Mijn blindheid is erfelijk. Ik heb het van mijn moeder. Zij is niet blind, maar ze heeft het gen dat mijn blindheid veroorzaakt doorgegeven. Ik heb ook een stoornis in het autistische spectrum: PDD-NOS. Het een heeft niks met het ander te maken. Het is gewoon domme pech dat ik allebei heb.

Ik ben begonnen met economie, maar dat was me te veel theoretisch en te weinig toegepast. Daarom ben ik overstapt naar bedrijfskunde. Het gaat goed, ik heb tot nu toe nauwelijks studie-vertaging. Studeren gaat makkelijk. Ik kan alleen de powerpoints die docenten gebruiken in hoorcolleges niet zien. Meestal zetten ze die achteraf online, dan kan ik ze via mijn computer alsnog lezen. Daar zit een programma op – screenreader – dat voorleest wat er op mijn scherm verschijnt. Literatuur zoeken is ook lastig. Als ik een zoekopdracht geef en er komen pagina's vol zoekresultaten, dan

zie ik het overzicht niet. Ik werk gelukkig veel in studiegroepen. Dan vraag ik mijn medestudenten om dat op zich te nemen.

Wat wel eens lastig is: de afstanden op de campus zijn nogal groot. Heb ik een kwartier om van het Spinozagebouw naar het Linnaeusgebouw te lopen, dat is eigenlijk te weinig. Ik moet toch elke keer nog een beetje zoeken. Dus probeer ik met medestudenten mee te lopen, maar dat lukt niet altijd. Doordat ik blind ben heb ik moeite met op anderen af te stappen: ik zie niet waar ze staan, wie het zijn en of ik ze ken. En vanwege mijn autisme heb ik sowieso moeite met sociale aansluiting vinden bij mijn studiegenoten.

Ziende studenten stappen niet zo gauw op mij af: je kunt aan me zien dat ik 'anders' ben. Ik denk dat ze niet goed weten hoe ze me moeten benaderen, ik ben voor hen een onbekend fenomeen. En feit is: onbekend maakt onbemind. Daar baal ik wel eens van. Maar voor een deel ligt het ook aan mij:

ik ben verlegen, houd zelf ook afstand. De laatste tijd wordt dat minder. Ik durf meer. Ik begin langzaam wat contacten te krijgen in mijn studie. Maar vrienden heb ik nog niet gemaakt.

Ik geloof niet dat ik een normaal studentenleven heb. Naar de kroeg ga ik niet. Het is me al gauw te druk en te luidechtig, dan kan ik met niemand praten. Sinds een paar maanden woon ik begeleid op kamers, in een huis waar meer studenten met autisme wonen. Gezellig, hoewel ik met sommige van hen moeilijk contact krijg. Het zijn toch autisten, hè. Maar ik kan me voorstellen dat ik daar uiteindelijk wat vrienden maak. Ik ga regelmatig om met een van de jongens en met een meisje ga ik al elke week de hond uitlaten.

Claudia is mijn maatje. Ze is vrijwilliger in het maatjesproject van de universiteit. Eens per week spreken we af. Ik heb haar nodig vanwege mijn autisme. Ik ben niet goed in plannen. Zij helpt me daarbij. En ze helpt met praktische zaken, inschrij-

ven voor tentamens en zo. Blackboard en Osiris zijn namelijk niet gemaakt voor blinde studenten."

Claudia: "Op de middelbare school heb ik ook al een jongen met autisme begeleid. Toen ik hier kwam studeren zag ik een oproep voor vrijwilligers voor het maatjesproject. Er zijn er veel te weinig. Ik heb me aangemeld. Ik vind het fijn om iets te kunnen doen voor een medestudent. Om iets te kunnen betekenen voor Lucas." Lucas: "Ik ben blij met een maatje van mijn eigen leeftijd, ook een student. Zij begrijpt me, snapt de dingen waar ik tegenaan loop, omdat zij er zelf ook mee te maken heeft." Claudia: "Voor ik Lucas' maatje werd, had hij een pgb-er (een hulp die was ingehuurd met Lucas' persoonsgebonden budget, red.) die hem hielp, maar die kende de universiteit helemaal niet. Laat staan programma's als Blackboard en Osiris." Lucas: "Die was meer tijd kwijt met uitzoeken hoe ik me moest inschrijven voor een tentamen dan ik zelf."

LUCAS DE JONG (19)

TWEDEJAARS BEDRIJFSKUNDE, IS BLIND EN HEEFT EEN AUTISTISCHE STOORNIS. CLAUDIA HELLEBREKERS (22), VIERDEJAARS GENEESKUNDE, IS ZIJN MAATJE

KIM DE WIT (26) STUDENT PSYCHOLOGIE, IS BLIND

"Door een netvliesandoening was ik vanaf mijn geboorte slechtziend. Sinds mijn elfde is mijn gezichtsvermogen nog maar twee procent. Ik draag een zonnebril omdat het daglicht pijn doet aan mijn ogen.

Ik deed langer over mijn middelbare school. Ik moest revalideren en leerde braille lezen en stoklopen. Studeren doe ik in deeltijd, omdat ik vaak hoofdpijn heb en snel moe ben. Terwijl dagelijkse dingen sowieso meer energie kosten als je blind bent. Ik haal per jaar veertig in plaats van zestig studiepunten. Deze zomer rond ik het tweede jaar van mijn bachelor af.

Sinds een jaar woon ik op mezelf, in een appartement in Boven-Leeuwen. Een studentenhuus is niets voor mij. Hier is veel rust, en ik wandel met mijn labrador Silla zo de uiterwaarden in. Het is heerlijk om niet meer afhankelijk te zijn van mijn ouders. Wel heb ik huishoudelijke hulp en ambulante begeleiding voor de administratie en dergelijke. En ik heb allerlei handigheidjes, zoals een sensor die piept als mijn glas vol is en chipjes die ik kan inspreken. Zo weet ik wat er in mijn diepvries zit en welke kleur een broek in mijn kast heeft."

Mijn uiterlijk is belangrijk voor me, al zie ik mijn spiegelbeeld niet. Misschien juist omdat ik al een beperking heb. Winkelen doe ik met anderen. Mijn haar kan ik zelf prima vlechten of opsteken. Make-up laat ik alleen doen voor een bruiloft of zo. Ik sport ook veel: spinning, bodycombat en bodypump. De trainers zijn super en helpen me waar nodig.

Mijn steun en toeverlaat op de campus zijn mijn hulphond en mijn vriendinnen. De taxi zet me af bij het gebouw en Silla brengt me naar de zaal, waar mijn vriendinnen me roepen. In de zaal ligt Silla rustig aan mijn voeten. Ik heb een hecht groepje vriendinnen, al vanaf het eerste studiejaar. Ik heb ook vrienden die net als ik een gezichtsbeperking hebben, uit mijn middelbareschooltijd en uit mijn revalidatieperiode. Ik ga graag uit eten, naar een terras of zelfs naar een film of musical. Stappen is niets voor mij, nacht-

braken is te vermoeiend voor me.

Ik ben dol op mijn iPhone. Hij spreekt letters uit als ik ze intoets en kan whatsappen met auditieve berichtjes. Ook handig is een appje dat, als ik iets fotografeer, zegt wat het is. Mijn laptop met usb-aangesloten brailleleesregel is ook essentieel. Stichting Dedicon in Grave zet studieboeken om in digitale bestanden. Ik lees ze met mijn vingers, of ik luister ze af. Websites en schema's moet ik regel voor regel 'bekijken', dat is onhandig. Op Blackboard weet ik intussen de weg, maar dat blijft lastig. Het is te

grafisch. Meestal mail ik de docent dus gewoon voor de collegetijden.

Sowieso zijn alle docenten graag bereid om te helpen. Dat is belangrijk, het moet van twee kanten komen. Dat geldt straks ook: werkgevers zien soms alleen de beren op de weg. Maar in sommige dingen ben ik juist beter, zoals onbevooroordeeld luisteren. Mijn meisjesdroom om arts te worden heb ik op moeten geven. Psychologie komt daarbij in de buurt, ik help er ook mensen mee. Ik wil in de gehandicaptenzorg gaan werken."

PUNT!

NIEUWS

Verkiezingen OR

De universiteit is continu in beweging. De ondernemingsraad (OR) is een orgaan dat op universitair niveau namens de medewerkers invloed uitoefent op beoogde beleidsveranderingen. Alle medewerkers kunnen tijdens de verkiezingen, van 12 tot 21 juni via internet stemmen. De fracties in de OR stellen zich voor op de website van de verkiezingen:

www.ru.nl/verkiezingen/verkiezingen/fracties-or

Informatievoorziening voor studenten

Informatievoorziening komt telkens terug als een punt van zorg in enquêtes die worden gehouden onder studenten. Zo geven veel studenten aan dat een eenduidig en laagdrempelig medium voor algemene informatie ontbreekt. Daarnaast is informatie over regelingen die

voor studenten van belang zijn en vakspecifieke informatie zoals roosters vaak pas laat bekend. Daarom heeft de USR een notitie geschreven aan het CvB over mogelijke verbeterpunten in de communicatie en informatievoorziening. De USR pleit voor een efficiënter en eenduidiger communicatiebeleid vanuit de faculteiten en opleidingen. Daarnaast adviseert de USR een uniforme indeling van de facultaire en opleidingswebsites, zodat studenten altijd weten waar ze informatie kunnen vinden. Binnenkort zal blijken wat het CvB met de aanbevelingen van de USR doet.

Onderwijsvisie

De Radboud Universiteit heeft gewerkt aan een onderwijsvisie, bestaande uit drie pijlers: kwaliteit, binding en duidelijkheid. Deze drie pijlers zijn erg sterk, als je het aan de ondernemingsraad en studentenraad

vraagt. In dit visiestuk wordt niet alleen stilgestaan bij de onderwijsvisie van de RU, maar er wordt ook een reeks maatregelen genoemd die volgens het CvB bij kan bijdragen aan een hoger studiesucces. Juist bij dat deel hebben wij onze vragen. Zo wordt er voorgesteld om een minimaal cijfer te eisen van een student bij de eerste kans, om aan het hertentamen te mogen deelnemen. Ook wordt er gesproken over verplichte aanwezigheid bij colleges en voortzetten van het mentoraat naar het tweede en derde jaar. Waar wij wel erg positief over zijn is de maatregel om inschrijving voor het vak meteen te koppelen aan inschrijving voor het tentamen, wat de USR onlangs nog heeft voorgesteld aan het CvB. Deze hele onderwijsvisie inclusief maatregelen wordt ook op alle faculteiten en opleidingen besproken om te kijken hoe die geïmplementeerd kan worden.

INTERVIEW

Iedere maand worden twee leden vanuit de Gezamenlijke Vergadering geïnterviewd, maar deze maand doen we het anders. Het ambtelijk secretariaat ondersteunt de medezeggenschap al talloze jaren. Deze maand dus Joop en Pepijn aan het woord.

JOOP PRONK, AMBTELIJK SECRETARIS

Wat vind je zo leuk aan de medezeggenschap? "De spilfunctie: alle zaken komen bij ons binnen en we ondersteunen de besprekingen."

Wat doet de medezeggenschap goed? "Ondanks de grootte van de GV van 39 leden wordt er gestructureerd vergaderd via pre-adviezen van commissies en het hanteren van woordvoerders."

Waar kan de medezeggenschap meer aandacht aan geven? "Een goede en evenwichtige taakverdeling tussen de leden."

Wat is je favoriete plek op de campus? "Het Universitaire Sportcentrum."

Wat zou je altijd nog een keer willen doen? "Een reis naar Amerika maken."

Van welke vereniging(en) was je lid? "Nog steeds lid van de Personeelsvereniging RU en Tennisvereniging Brakkenstein."

Wat voor student was je? "Gedisciplineerd en goed voorbereid."

Wat is je grootste ergernis in de GV? "De groep is erg groot, niet iedereen komt goed uit de verf."

Wanneer vind je het moeilijk om niet gewoon mee te vergaderen? "Als we het quorum dreigen te verliezen door vertrekkende leden."

Waar ben je het meeste tijd aan kwijt? "Het regelen van tussentijdse bijeenkomsten, vooral het afspreken van een vergadertijdstip of -locatie."

Wat is het meest spannende onderwerp van de afgelopen cyclus? "Reorganisatie ICT vanwege de onzekerheid die dit voor medewerkers kan meebrengen."

PEPIJN OOMEN, AMBTELIJK SECRETARIS

Wat doet de medezeggenschap goed?

"De USR is heel erg sterk in het agenderen van nieuwe ideeën, waardoor er veel goede veranderingen voor studenten zijn doorgevoerd de afgelopen jaren. De OR is sterk in de controlefunctie en weet het college vaak voor misstappen te behoeden. Als geheel doet de medezeggenschap het qua harmonie erg goed: samen de schouders eronder in goed overleg met het college."

Foto: Robert Arpots

Waar kan de medezeggenschap nog wat meer aandacht aan geven?

"Jongens, soms laten jullie het college wel heel makkelijk weggemen. Vraag om een concreet actiepunt met tijdpad."

Wat is je favoriete plek op de campus? "Het Cultuurcafé. Ik ben er te weinig, maar op 29 mei om 16.00 uur was er weer een mooi feestje toen de verkiezingsuitslag van de studentenverkiezingen werd gepresenteerd!"

Wat zou je altijd nog een keer willen doen? "Een koninklijke onderscheiding weigeren."

Van welke vereniging(en) was je lid? "Van de GSV Excalibur, AKKU en SIAM. Jawel, twee walletjes."

Wat voor student was je? "Het eerste jaar deed ik niets en zat ik voortdurend in de kroeg, en studeerde ik dus nominaal. Daarna ging ik allerlei bestuursfuncties doen en kwam ik nauwelijks meer aan studeren toe."

Wat is je grootste ergernis in de GV? "Commentaar op mijn met zorg geschreven notulen (grapje)."

Wanneer vind je het moeilijk om niet gewoon mee te vergaderen? "Op de momenten dat er in de GV zaken besproken worden waar ik in de gemeenteraad iets over te zeggen heb (ik ben voor GroenLinks raadslid met onder meer mobiliteit in de portefeuille). Soms ben ik het hartgrondig oneens met wat er gezegd wordt over bijvoorbeeld het parkeerbeleid."

**‘Ik wil nooit
voor een
baas werken’**

Luc Hendriks is 23 en heeft al een populair wetenschappelijk boek op zijn naam staan. Op zijn eigen website publiceert de student natuur- en sterrenkunde aan de lopende band. Met succes: hij is een veelgevraagd spreker. De keerzijde van zijn drukke bestaan: hij raakte overspannen. Nu doet hij alleen nog wat hij leuk vindt.

Tekst: Linda van der Pol / Fotografie: Bert Beelen

Het succesverhaal van Luc Hendriks gaat zo: in 2012 spreekt hij over het Higgs-deeltje bij de sterrenwacht in Amersfoort. Daar loopt hij een uitgever tegen het lijf. Nog diezelfde zomer schrijft hij zijn eerste boek: *Higgs gevonden*. Hij schrijft in 'normale mensentaal' over Higgs en preekt daarmee de massa aan. Daardoor wordt hij uitgenodigd te spreken op TEDxYouth ISH op de internationale school in Den Haag. Ook is hij te gast in NEMO en er staat nog een tv optreden bij ScienceFlash, een programma van Wetenschap24, op de planning. De student natuur- en sterrenkunde toert door Nederland om over zijn vakgebied te praten en schrijft om de week een populaire nieuwsbrief. En oh ja, hij heeft een eigen programmeerbedrijf en haalt studiepunten. Wat valt er nog te wensen? "Ik wil graag in De Wereld Draait Door, want de dingen die ik doe, wil ik groots aanpakken. Het lijkt me super om mooie verhalen over het universum te vertellen aan heel Nederland. Je moet ergens naartoe kunnen leven, toch?"

***Higgs gevonden* ligt in de boekwinkels, jij duikt op bij allerlei lezingen. Waarom heb jij succes en een ander niet?**

"Ik begon een paar jaar geleden met een nieuwsbrief op internet, waarin ik om de week onderwerpen uit de natuur- en sterrenkunde uitlegde. Toen in juli 2012 het Higgs-deeltje werd ontdekt, plaatste ik op de Wikipedia-pagina, die niet te lezen was, een linkje naar mijn eigen artikel: 'Heldere uitleg Higgs hier'. Oké, niet zo netjes en na een paar dagen werd mijn link verwijderd door Wikipedia, maar toen was ik al gequoteerd door RTL Nieuws en Nieuwsuur. Mijn site telde opeens 25.000 extra views en ik had honderden nieuwe aanmeldingen

voor mijn nieuwsbrief. Het zijn er nu al meer dan achthonderd. Zo heb ik mezelf flink in de kijker gespeeld.”

Vanwaar die fascinatie voor natuur- en sterrenkunde?

“Wat ik tof vind, is uitzoeken hoe de wereld werkt. Het is ontzettend leuk om te weten hoe de aarde ontstaan is en waarom de aarde werkt zoals ze werkt. Ik heb nooit iets anders willen studeren. Al sinds ik klein ben, denk ik over sterrenkunde.”

Heb je altijd al zo hard gewerkt?

“Ja, maar vroeger hield ik mij met heel andere dingen bezig. De eerste drie jaar van mijn bachelor had ik vooral veel bestuurstaken: ik begon met vier commissies bij studievereniging Marie Curie en eindigde daar als voorzitter. Tegelijkertijd zat ik in het bestuur van squashvereniging De Boosters en richtte ik een bedrijf op. Ik programmeerde en ontwierp websites. Dat leerde ik op mijn achtste al van mijn vader, maar door me in te schrijven bij de Kamer van Koophandel werd alles wat formeler. Via huisgenoten haalde ik direct twee grote opdrachten binnen, die eigenlijk vereisten dat ik er meer dan fulltime mee bezig was. Ondertussen wilde ik ook nog studiepunten halen. ‘Ach, dat lukt allemaal wel’, dacht ik.”

Niet?

“Ken je het zenuwachtige gevoel dat je hebt voordat je een presentatie moet geven? Dat had

‘MIJN HOOFD IS VOORNAMELIJK LEEG. DAT HELPT BIJ HET NADENKEN’

ik op een gegeven moment de hele dag door. Er hoefde maar iets te gebeuren – een binnenkomende mail, een plant die water nodig had – of mijn vingers begonnen te tintelen. Geen tien minuutjes, maar het tintelen hield vijf à zes uur aan. Ik belde mijn moeder, stress- en burn-out-expert. ‘Stop overal maar mee en neem rust’, zei ze. Bleek ik overspannen te zijn.”

Hoe kwam je daar overheen?

“Twee maanden lang deed ik niets anders dan uitrusten en nadenken. Toen mijn bestuurstaken erop zaten, besloot ik mij alleen nog bezig te houden met mijn studie en met dat wat ik écht heel erg leuk vind: de natuur- en sterrenkunde uitleggen aan een breed publiek. Dat doe ik via mijn nieuwsbrief en de website. Na een jaar begon ik het programmeren toch te missen, dus dat heb ik er weer bij gepakt. Ja, ik heb weer een grote opdracht binnen. Daar mag ik alleen niets over zeggen...”

Nu ben je bezig met je master. Ben je niet bang weer overspannen te raken?

“Ik werk zo’n zestig uur in de week. Ik besteed ongeveer dertig uur aan programmeren en dertig uur aan de rest – inclusief studie. Nu ben ik inderdaad drukker dan tijdens mijn bachelor. Maar de tijd dat ik overspannen was, heeft haast traumatiserend gewerkt. Ik heb er veel van geleerd. Een paar maanden niet in staat zijn de mailbox te openen? Dat nooit weer! Ik heb mijn leven nu heel bewust ingericht, zodat stress zo weinig mogelijk kans krijgt.”

Hoe dan?

“‘Het is af als ik het af heb’, vertel ik mijn opdrachtgevers. Vinden ze dat niet snel genoeg, dan zoeken ze maar een ander. Ik werk heel gestructureerd, dat was vroeger wel anders. In het jaarboek, dat iedereen aan het eind van de zesde klas middelbare school kreeg, stond: ‘Hele slimme jongen, maar moet nog leren plannen.’ Dat is gelukt. Zelfs planten gaan niet meer dood: ik geef ze op tijd water. Ik heb een lijst waar al mijn taken op staan. Daar kan ik blind op vertrouwen. Mijn hoofd is voornamelijk leeg. Dat helpt bij het nadenken. Verder zorg ik ervoor

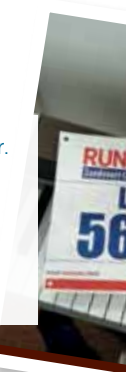
CURRICULUM

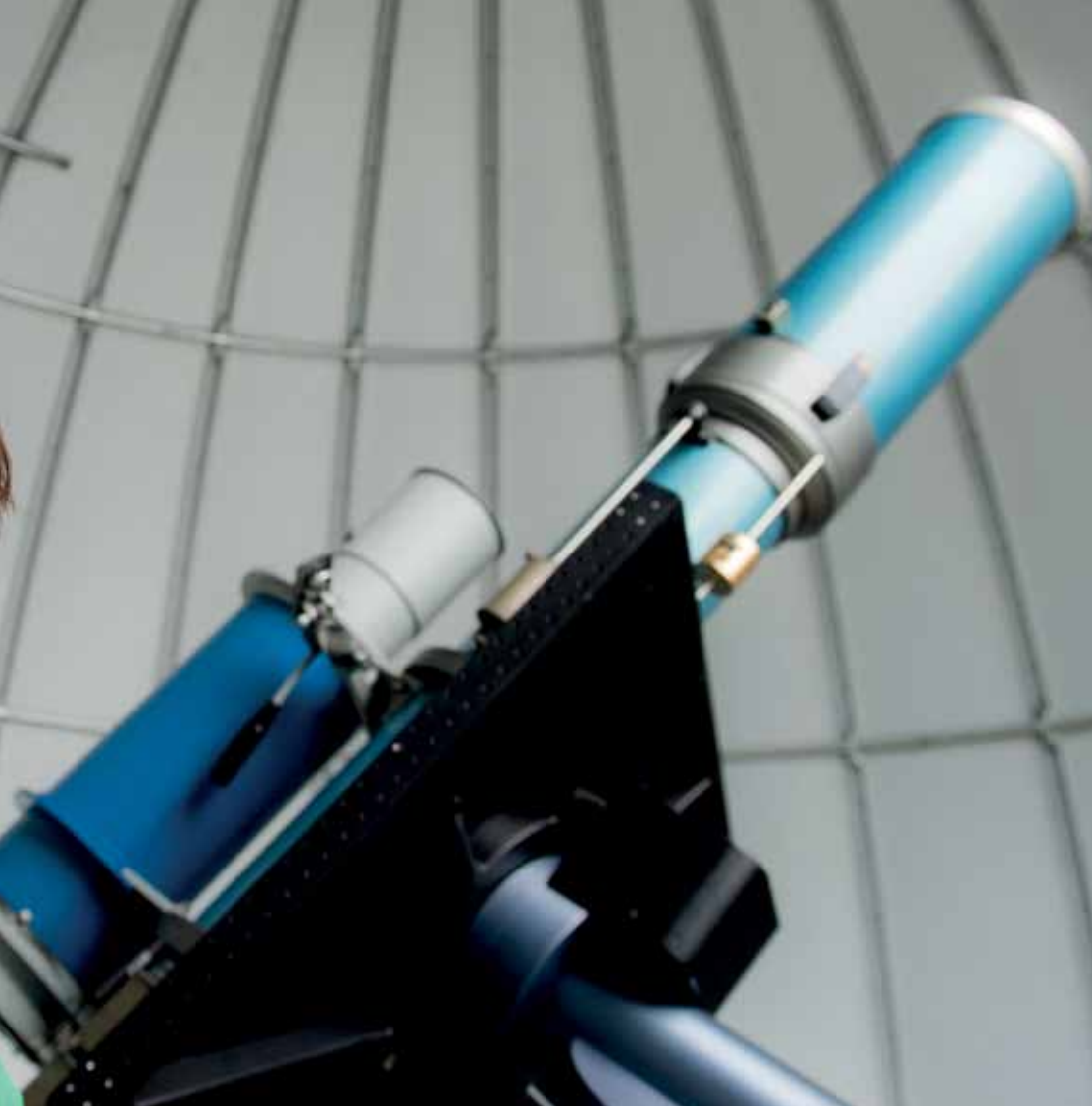
NAAM Luc Hendriks
GEBOREN in Nijmegen,
9 november 1989
OPLEIDING NSG Groenewoud, BA Natuur- en Sterrenkunde, MA Theo-

retische Hoge-Energie-fysica. Zesdejaars student.
HET BOEK Schreef het boek *Higgs gevonden* in de zomer van 2012 en liet het in oktober van dat

jaar uitgeven door Rob Walrecht productions. Het boek en de nieuwsbrieven die hij schrijft over natuur- en sterrenkunde maken hem tot

een veelgevraagd spreker.
OVERIGEN Heeft eigen site www.heel.al en bouwt sites met InterAqt. Wordt binnenkort marathonloper.

dat alle prikkels weg zijn. Telefoon uit, geen notificatiegeluidjes op mijn computer. En één ding tegelijk doen: heel effectief. Ook belangrijk: ik werk alleen als ik zin heb. Voordeel daarbij is dat ik bijna alles wat ik doe leuk vind, dus ik blijf productief. Maar als ik een avond echt geen behoefte heb aan werken, doe ik het niet.”

Je hebt dus zelfs tijd over voor ontspanning.

Wat doe je?

“Piano spelen, uitgaan. Al doe ik dat laatste helaas nog maar één keer per maand: ik vind het zo zonde dat er van de volgende dag zo we-

nig overblijft. Een avondje op tijd naar huis lukt niet. Zo werkt dat niet bij mij: dan blijf ik zeker tot vier uur. Verder sport ik wekelijks vier of vijf keer: ik doe aan stijldansen – ik begon omdat ik vind dat iedereen dat een beetje moet kunnen en het bleek verrassend leuk te zijn –, squashen en hardlopen. Afgelopen jaar deed ik mee aan Mud Masters: twaalf kilometer rennen over een soort stormbaan. Ik heb net gehoord dat ik ingeloot ben voor de Mud Masters Marathon. In september mag ik het parcours drieëneenhalf keer over! Of ik al eens zo ver heb gerend? Nee. Ik ga nu keihard trainen. Ik hou wel van een uitdaging.”

Druk, druk, druk en de overheid hijgt in je nek.

“Vorig jaar was er sprake van de langstudeerboete. Moest ik opeens vaart achter mijn studie gaan zetten. Ik was vijfdejaars bachelorstudent, mijn ouders begonnen ook te vragen of ik het nog eens ging afronden. Toen heb ik zeventig studiepunten in een jaar gehaald: even wat inhalen. Ik doe nu een tweejarige master – daarop mag ik één jaar uitlopen van mezelf.”

Vind je het jammer dat studenten zo weinig tijd hebben?

“Ja. Zo wordt de studentenpopulatie een eenheidsworst. Studenten durven geen vertraging meer op te lopen en werken allemaal hetzelfde riedeltje af. Vervolgens staan ze vier of vijf jaar later op de arbeidsmarkt, terwijl alle academici die goed presteren in de maatschappij vertraging hebben opgelopen. In je studententijd moet je uitvinden wat je later wil gaan doen én je moet je eigen persoonlijkheid vormen. Een bestuursjaar is daar een prima gelegenheid voor: je hebt wél verantwoordelijkheid, maar draagt niet meteen grote risico’s. Je speelt niet met een vermogen van een miljoen, maar de beslissingen zijn evengoed zwaar. Eigenlijk is het een soort speeltuin waarin je kan oefenen voor later. Zelf heb ik zo veel dingen geleerd naast mijn studie, dat ik het die paar jaar vertraging dubbel en dwars waard vind. Dat ik mezelf niet zie werken voor een baas, bijvoorbeeld. Beslissingen wil ik zelf maken, niet hoeven verantwoorden bij een meerdere. Ook als die beslissing uiteindelijk niet de juiste blijkt te zijn.”

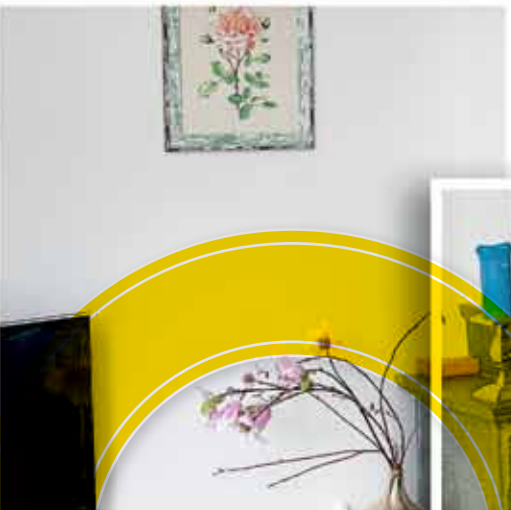
Hoe zie je jouw toekomst?

“Ooit dacht ik dat ik docent wilde worden, maar het curriculum op de middelbare school is zo klein: saaie onderwerpen, die ik in mijn studie nooit meer tegengekomen ben. Toen ik overspannen was, wilde ik een tijdje promoveren. Maar dat wereldje is mij ook te klein: je schrijft een onderzoek dat vervolgens door een man of honderd op de wereld begrepen wordt. Ik mag dan vaak in mijn eentje achter de computer zitten te programmeren, ik heb veel behoefte aan mensen om mij heen. En lesgeven blijft leuk. Daarom heb ik net een cursus sterrenkunde geschreven en er staan al verdiepingscursussen op het programma. Ik denk dat ik na mijn master op dezelfde voet doorga – mijn bedrijf Interaqt doorzetten én mensen vertellen over mijn andere passie: natuur- en sterrenkunde.” *

"Godfried Bomans woonde als student in mijn kamer. Daarom heet ons huis Residentie Bomans. Het is dit jaar honderd jaar geleden dat hij werd geboren. We hebben wat jubileumboeken van hem aangeschaft. Op de wc staat een complete Bomans-collectie. Of ik iets van hem gelezen heb? Ehm, nee. Wel een film gezien: Erik of het klein insectenboek. Dat telt toch ook een beetje?"

"Een gelukslamp uit China. Mama kocht hem op een reisbeurs. 'Echt iets voor Teuntje', dacht ze. Hij past goed bij de kleur van de muur."

GENEESKUNDESTUDENT TEUNTJE ZWINKELS (21) WOONT IN DE PATER BRUGMANSTRAAT. IN HAAR KAMER WERKTE OOIT EEN GROOT SCHRIJVER AAN ZIJN BOEKEN: GODFRIED BOMANS. **"OP DE WC HEBBEN WE EEN COMPLETE BOMANS-COLLECTIE."**

Tekst: Annemarie Haverkamp / Foto: Dick van Aalst

KAMER GEHEIMEN

SUGGESTIES VOOR DEZE RUBRIEK, WAARIN VOX
EEN BIJZONDERE WERKKAMER BESPREEKT?
MAIL NAAR REDACTIE@VOX.RU.NL

"Ik reis veel. **Deze koffer stond voor drie euro in een tweedehands winkel.** Er zitten stickers op van reisbestemmingen waar andere mensen zijn geweest, dat vind ik leuk."

"Papa heeft deze kast gemaakt. Een hobbyprojectje. Hij maakte ook een bijpassend kastje dat in de hoek van mijn kamer staat. **De handgrepen en andere gebruikte materialen mocht ik zelf uitzoeken.**"

"Zeeblauw is mijn lievelingskleur. Ik heb alle muren zelf geschilderd. **Er zaten tig lagen behang op – misschien nog wel van Bomans –** die ik er eerst af moest steken."

"Het bureau is ook van papa. Precies op maat gemaakt. Ik studeer altijd aan mijn bureau; ga ik op de bank liggen dan komt er niks meer van. Ik merk dat ik soms een ander ritme heb dan mijn huisgenoten omdat ik geneeskunde studeer. Elke vier weken heb ik tentamen. Daarnaast volg ik het Honours Programma, waardoor ik vaak druk ben."

"Mijn koelkast staat op mijn kamer. We hebben geen grote, gezamenlijke huiskamer. **Als we samen eten, doen we dat op iemands kamer.** We wonen hier met z'n achten – vier meisjes en vier jongens. Het is een leuk huis. In de keuken hangt een whiteboard met onze bucketlist: tien dingen die we dit jaar samen gaan doen."

"Ik riep al heel lang dat ik een sieradendoos wilde. **Deze heeft mijn vriend gemaakt als sinterklaassurprise.** Het is een bestaand kastje, maar hij heeft er zelf schapjes in gemaakt en kussentjes op geplakt waar je sieraden in kan prikken."

DE VOORBEREIDING

HET TEAM SAMENSTELLEN

BIJVANGST TIJDENS HET KLIMMEN

DEATH-ZONE

IS DIT NU DE TOP?

EVALUATIE EXPEDITIE

EXPEDITIE TOPSECTOREN: WELKOM IN DE DEATH ZONE

Wil je als wetenschapper overheidsgeld loskrijgen voor onderzoek? Wring je dan in één van de topsectoren. Al is dat geen garantie voor succes. Een tussenstand na twee jaar topsectorenbeleid aan de Radboud Universiteit.

Tekst: Paul van den Broek en Mark Merks
 Illustratie: Roel Venderbosch

In 2011 zei het eerste kabinet Rutte 'ja' tegen het topsectorenbeleid. Sindsdien focust de regering wat betreft de verdeling van de onderzoeksgelden op negen gebieden waarin wij, de BV Nederland, goed zijn. Het doel? Innoveren en de banden tussen bedrijfsleven en wetenschap aanhalen.

Wetenschappers stonden er nooit achter. Het fundamentele onderzoek komt er bekaaid af, het bedrijfsleven heeft andere belangen en een te grote vinger in de pap, zo klonk de kritiek. Recent is gebleken dat ook het bedrijfsleven ontevreden is: de publieke financiers van wetenschappelijk onderzoek, zoals NWO, zouden juist te veel zeggenschap hebben. Ondernemers vinden dat het toegepaste onderzoek erbij in schiet.

En het kabinet? Dat is eigenlijk best wel tevreden, zo blijkt uit een voorlopige evaluatie die minister van Economische Zaken Henk Kamp in april naar de Kamer stuurde. Tuurlijk,

hier en daar moeten wat dingetjes worden aangepast, maar al met al gaat het lekker zo. Applausje voor onszelf. We zijn op weg naar de top!

Zijn we dat? En over welke top hebben we het dan: de Mount Everest of de Vaalserberg? Vox sprak met wetenschappers die hebben deelgenomen aan een expeditie naar de top van het topsectorenbeleid, las over het overwinnen van de Everest, en ziet een parallel. Wie succesvol naar de top wil komen, volgt de zes stappen van een bergbeklimming.

1. DE EXPEDITIE VOORBEREIDEN EN 2. TEAMS SAMENSTELLEN

Waarom wil je de Everest bedwingen? "Because it's there", antwoordde de Brit George Leigh Mallory in 1921. En eigenlijk is dat ook de reden waarom wetenschappers gebruik willen maken van de topsectoren: die beslissing is genomen, de berg met geld (in 2015 moet er

DE NEGEN TOPSECTOREN

WELKE TOPSECTOREN ZIJN ER?

Er zijn in totaal negen topsectoren: Agri & Food, Water, Life Science & Health, Chemie, High Tech, Tuinbouw & Uitgangsmaterialen, Energie, Logistiek en Creatieve Industrie, ICT, Nanotechnology en biobased economy zijn onderwerpen die binnen meerdere topsectoren een plekje hebben gekregen.

HOEVEEL GELD GAAT ER PRECIES IN OM?

Het kabinet heeft de ambitie om in 2015 minimaal een half miljard per jaar te laten circuleren in de topsectoren. De precieze verhouding tussen overheidsgeld en private inbreng blijft onduidelijk. Het is belangrijk om in gedachten te houden dat alles dat binnen het topsectorenbeleid valt op deze pot aanspraak maakt: ook het onderzoek dat hbo's en mbo's samen met bedrijven uitvoeren. Het kabinet investeert op twee

manieren in het topsectorenbeleid. Allereerst door een flink bedrag uit de pot van NWO te markeren voor de topsectoren. NWO trok daar in 2012 en 2013 225 miljoen euro per jaar voor uit, als het beleid succesvol wordt geacht gebeurt dat ook in 2014 en 2015.

Het is geen echte investering, eerder een verschuiving van prioriteiten binnen het geld dat NWO krijgt. Daarnaast zijn er allerlei fiscale regelingen getroffen die het voor bedrijven voordelig maken om te investeren. Het verlies aan belastinginkomsten wordt gezien als investering.

Er is eenmalig 150 miljoen euro extra – uitgesmeerd over meerdere jaren – beschikbaar gemaakt voor fundamenteel onderzoek.

HOE LOOPT HET?

De negen topsectoren kregen in 2012 daadwerkelijk voor 83,2 miljoen euro aan subsidies verleend. Op papier, op de begrotingen en roadmaps, vragen de sectoren meer, maar dat is nog niet concreet geworden. De sector High Tech is spekkoper, die haalde in 2012 28 miljoen op. Chemie en Energie bleven wat achter.

een half miljard omgaan in het topsectorenbeleid) ligt daar klaar. En geld heb je nodig om onderzoek te kunnen doen.

Maar zoals het beklimmen van de Everest niet voor iedereen is weggelegd, is ook de pot met topsectorengeld lang niet voor alle wetenschappers te bereiken. Allereerst moet je in de juiste sector zitten. Er zijn negen sectoren die voornamelijk zijn gebaseerd op de bètawetenschappen en het medisch onderzoek. Een kwart van alle Nederlandse bedrijven valt binnen die topsectoren; samen zijn zij goed voor 96 procent van alle uitgaven aan onderzoek en ontwikkeling.

De topsectoren worden geleid door topteam, die weer bepalen welke richting het onderzoek op moet en beslissen wie het geld krijgt. Om als onderzoeker in aanmerking te

komen voor geld van de topteam heb je ook de hulp van een bedrijf nodig. Zo'n bedrijf moet een flinke bijdrage leveren: de helft van alle kosten dragen. Twintig procent mag in natura, dertig procent moet in cash. Om een half miljoen uit de topsectorenpot te halen moet een bedrijf dus een half miljoen inbrengen, waarvan drie ton in contanten.

Kort samengevat: om een expeditie te starten moet je als wetenschapper de juiste achtergrond hebben, een idee hebben waarvoor een betrouwbare commerciële partner in de buidel wil tasten om vervolgens samen het betreffende topteam te overtuigen de rest bij te leggen. Dat is voorwaar geen sinecure.

Onze startpositie is wat dat betreft niet best. De Radboud Universiteit heeft veel kwaliteiten, maar een diepgewortelde band met de grote

bedrijven hoort daar niet bij. De RU herbergt onderzoekers, geen lobbyisten.

Niet dat er niets gebeurt. "Ieder jaar brengen we wel een spin-off voort", vertelt Elias Vlieg, directeur van het Institute for Molecules and Materials (IMM). "Laatst is gecijferd dat onze spin-offs de regio ongeveer achthonderd arbeidsplaatsen hebben opgeleverd. En dat zijn vaak innovatieve, high-tech bedrijven." Helaas tellen die maar amper mee binnen het topsectorenbeleid. Vlieg: "Het beleid is sterk in het voordeel van het gevestigde bedrijfsleven, jammer genoeg zijn dat niet de meest innovatieve organisaties. Het MKB (Midden- en Kleinbedrijf, red) kan amper meedoen omdat ondernemers niet aan de cash-bijdrage kunnen voldoen. Een ton is voor een kleiner bedrijf gewoon heel veel geld."

Het IMM werkt eraan een speler te zijn binnen de topsector Chemie. Om de lobby te versterken trok het instituut vorig jaar hoogleraar David Reinhoudt aan, een *éminence grise* binnen de Nederlandse chemie met bijna duizend publicaties en patenten op zijn naam. Reinhoudt gebruikt zijn netwerk, onderhoudt contact met bedrijven en andere universiteiten en probeert zinvolle samenwerkingen op te zetten.

Ook Nicole van Dam, hoogleraar Ecogenomics, probeert aansluiting te vinden met de bij haar onderzoeksgebied passende topsector, Tuinbouw en Uitgangsmaterialen. Ze zette het plantenonderzoek in Nijmegen vorig jaar op de kaart tijdens de Floriade en trad in contact met bedrijven die baat kunnen hebben bij haar onderzoek. Dat gaat niet zonder slag of stoot. Van Dam: "Tijdens de netwerkbijeenkomsten zitten alle bedrijven bij elkaar aan tafel. Dat heeft niet zo veel zin. Zij concurreren met elkaar en houden de kaken dus stijf op elkaar. In mijn branche zijn de bedrijven in competitie voor het kwekersrecht van gewassen met nieuwe eigenschappen. Bedrijven hebben er baat bij om te zwijgen over waar hun interesse ligt."

Reden voor Bart Jacobs, hoogleraar Computerveiligheid, om niet mee te doen aan de topsectorenexpeditie. Dat bergklimmen is niets voor hem, hij ziet meer in diepzeeduiken of ruimtevaart. "Ik ben in het begin een paar keer aangeschoven, maar volledig afgehaakt. Het is in mijn ogen een volstrekt misplaatst idee om het bedrijfsleven controle te geven over wetenschappelijk onderzoek. Het bedrijfsleven heeft in het laatste decennium alle grote Nederlandse researchlabs afgebroken. Dat kijkt veel meer op

COLUMN

STUDENT2013

Lieke von Berg, vijfdejaars student Nederlands aan de Radboud Universiteit, werpt elke Vox een kritische blik op campus, studentenleven en onderwijs.

Harde bewijzen

Na vijf jaar in het bezit van een studentnummer te zijn dacht ik alle wetmatigheden rond universitaire administratie wel doorgrond te hebben. Wet 1: dat 'bewijs van inschrijving' dat aan het begin van ieder collegejaar opgestuurd wordt, dat zul je nooit hoeven gebruiken. Na het vier jaar braaf in mijn portemonnee gestopt te hebben, heb ik het dit jaar in de ongeopende envelop achterin een la geschoven. Wet 2: ieder jaar duikt er vroeg of laat protest tegen Blackboard op. Ik heb dan altijd een beetje medelijden met Blackboard. Harde bewijzen vóór het bestaansrecht ervan had ik echter ook niet. Tot deze week. Ik moest in de UB Leiden zijn. Daar kon ik op vertoon van mijn studentenkaart een pasje krijgen. Dacht ik. Over de benodigdheid van het bewijs van inschrijving had ik even heen gelezen, zo bleek aan de balie. 'Heb je een ander bewijsstuk? Een brief van DUO misschien?' Ik keer mijn tas om en stort de balie vol met de berg opgefrommelde rommel die de afgelopen dagen in mijn maag gesplitst, door mijn brievenbus gestopt of om mijn fiets vastgeniet is; een rooster van het sportcentrum, een rappel van de UB, een flyer van de Roze Week, een aankondiging van Cultuur op de Campus, en ongetwijfeld een paars en geel gekleurd vodge met de belofte van heel veel goedkope tequila. De baliemedewerkster schudt haar hoofd. Allemaal geen afdoende bewijzen van mijn student-zijn. Ik citeer de onderwerpregels van mijn vijf meest recent ontvangen mails: 'Studentenmonitor 2013', 'Je Kamernet.nl wachtwoord', 'Vergadering OpCo', 'Stageplaats' en 'Re: Reflectieverslag en evaluatie van de cursus Zes Maanden Samen Met Jou'. Bij die laatste glimlach ik beschaamd naar de baliemedewerkster. 'Beroepsdeformatie, ziet u.' Ze schudt weer met haar hoofd. Twee uur in de trein, een half uur in de rij voor deze balie, de leeszaal Bijzondere Collecties op een paar meter afstand en het dreigt stuk te lopen op die verdomde registratiekaart die thuis in mijn la ligt. Dan doet de baliebureaucaat een laatste suggestie: ze noemt een laatste geldig bewijsstuk van mijn studentenbestaan, een laatste manier om te rechtvaardigen dat ik ook hier in Leiden naar binnen mag. 'Kun je misschien inloggen op Blackboard?'

de korte termijn, daar kun je als wetenschapper je koers niet door laten bepalen." Jacobs richt zich niet meer op de topsectoren, maar op andere subsidies en beurzen. "Ik kan me dat gelukkig veroorloven, ik voel mee met collega's die daar geen kans toe zien."

3. KIJK NAAR DE BIJVANGST TIJDENS DE KLIM

'Lieweling', zo schreef George Leigh Mallory in 1921 aan zijn vrouw, 'dit is al met al een opwindende zaak. Ik vind nu de woorden niet om te beschrijven hoe mij dit overweldigt.'

De klim naar de top van de topsectoren is lang en ligt vol vermoeiende netwerkborrels en bureaucratische valkuilen. Toch is innovatie bereikbaar, oordeelt hoogleraar en filosoof Hub Zwart. Hij is tevens directeur van het Centre for Society and Life Sciences (CSG). In de topsector Agri&Food probeert hij samen met twaalf part-

'HET IS MOEILIK TE ACHTERHALEN BIJ WIE JE MOET ZIJN, WAARAAN EEN PLAN MOET VOLDOEN'

ners uit de voedselindustrie een debat op gang te brengen over duurzaam produceren. "Nu lopen de discussies over duurzaamheid langs elkaar heen. Als ons werk er over twee jaar op zit, denk ik dat er meer onderling begrip is met meer kans op echte innovaties." Innovatie is niet alleen een kwestie van nieuwe vindingen, legt hij uit aan de hand van de aardappelindustrie: er komen straks producten op de markt waarin restproducten zijn verwerkt. "De fabrikant moet de consument ervan doordringen dat hergebruik een onomkeerbare route is. Hij verkoopt niet alleen een product, maar ook een manier van produceren." Ook nieuwe marketing is innovatie, zegt Zwart. Zijn inbreng binnen de topsector is allerm minst vrijblijvend. "De E van eco en van economie komen onvermijdelijk weer dicht bij elkaar te staan."

4. WELKOM IN DE DEATH ZONE

'De hoogte heeft op de geest hetzelfde effect als op het lichaam: het intellect wordt traag en trekt zich in zichzelf terug, en mijn enige wens was het vervloekte karwei af te maken en terug te keren naar een redelijker klimaat.' Is getekend: alpinist Eric Shipton. In de *death zone*, het deel van de wereld boven achtduizend meter hoogte, functioneren lichaam en brein niet meer naar behoren. Maar wie de top wil bereiken, zal er toch doorheen moeten.

Elias Vlieg en John Schermer behaalden samen de top van het topsectorenbeleid met hun zonnecellenonderzoek. Het was niet makkelijk. "We zaten natuurlijk op het vinkentouw, het is een project waarmee we al lang bezig zijn. We hebben een goed netwerk. Toch blijft het nog steeds een flinke klus. In principe hadden wij alles op orde. Het is moeilijk te achterhalen bij wie je moet zijn, waaraan een plan moet voldoen, hoe je een project er door krijgt. Het is ongrijpbaar, je gaat de ambtelijke molen in en hebt geen idee waar je uitkomt. Ik denk dat we tien bijeenkomsten hebben bijgewoond, en ook ongeveer zoveel variaties van stukken hebben doorgestuurd."

Nicole van Dam strandde in de *death zone*. "Organisatorisch was de topsector niet voorbereid op de hoeveelheid aanvragen die hij te verwerken kreeg in de eerste ronde in 2012. Navraag welke bijdrage in procenten dan verwacht werd van de bedrijven, leverde als antwoord 'zo veel mogelijk'. Alsof de bedrijven waarmee ik werk zomaar geld hebben liggen. Wij werken vooral met veredelaars, zadenverkopers. Dat is geen branche met enorme onderzoeksbudgetten. Ik kreeg uiteindelijk in juli bericht dat onze aanvraag was doorverwezen naar een andere topsector. Toen ik de titel las, zag ik dat het niet om ons onderzoeksvoorstel ging. Een mail met de opmerking dat er een foutje was gemaakt, werd beantwoord met een *out of office-reply*. Als de politiek met reces gaat, is ook het top-team onbereikbaar. Het duurde en het duurde maar, we kregen niet boven water hoe het er voor stond, hoeveel cash de bedrijven moesten inbrengen. Uiteindelijk hebben we besloten de stekker eruit te trekken en onze pijlen op andere beurzen te richten." Zou Van Dam het nog eens doen? "Het was vooral frustrerend. Maar ik sluit niet uit dat we het later, als de voornaamste fouten uit procedures zijn gehaald en we weten waar we aan toe zijn, nog eens proberen."

?

'GROTE INNOVATIES ZIJN GEEN GEVOLG VAN EEN TOPSECTOREN-BELEID'

5. IS DIT NU DE TOP EN 6. EVALUEREN

'Je hebt de hoogste berg in de wereld beklommen. Wat is er nog over? Vanaf nu is het alleen nog maar bergafwaarts. Je moet je blik hoger zien te werpen dan de Everest', schreef de Amerikaanse klimmer Willy Unsoeld.

Alpinisten kijken melancholisch terug op hun klim naar de top van de Everest. Het is een overwinning, een wereldprestatie. Beter wordt het nooit meer. Wetenschappers die te maken hebben met het topsectorenbeleid vertonen heel andere emoties: sommigen zijn tevreden, anderen plaatsen serieuze kanttekeningen. Levert de klim wat we gehoopt hadden? Hebben we de Everest wel beklommen?

Duidelijk is dat het beter kan. "Het topsectorenbeleid wordt per definitie een succes. Zelfs als het geen succes is, dan zal het ministerie het brengen als een succes. Dat gevoel heb ik", zegt Elias Vlieg. Hij is gematigd optimistisch. "Ik denk dat het nog wel te redden is. Maar de start is slecht: het is te snel gegaan, de regels worden nog geschreven of zijn al weer aan een herschrijving toe. Grote bedrijven hebben veel macht, zij kunnen achterover leunen. Het is voor hen makkelijker om de knikkers te pakken dan voor anderen. Zij hebben voldoende geld om de cash-bijdrage te leveren en dus kunnen ze kiezen. Ze proberen de wetenschap simpele klusjes te laten oplossen."

Hoe moet het dan wel? "De cash-bijdrage moet van tafel, zodat ook kleinere bedrijven kunnen deelnemen. En ik begrijp niet waarom er een heel nieuw systeem in het leven is geroepen. Volgens mij was het beleid succesvoller geweest als subsidieverleners als NWO of STW ingeschakeld zouden zijn. Dat zijn bekende organisaties met een duidelijke structuur en een set regels."

Op de top van de berg kun je om je heen kijken en is het tijd om te bezinnen. Twee jaar top-

'HET GLAS IS HALFVOL'

Dorien Wellen is coördinator valorisatie bij de afdeling Marktverkenning, Strategie en Onderzoek (MSO) aan de universiteit. Wat is haar ervaring met het topsectorenbeleid?

Er is veel weerstand tegen het topsectorenbeleid. Is dat terecht?

"Het zou efficiënter kunnen. De uitwerking van het beleid is niet optimaal, alfa- en gamma-onderzoek vinden weinig aansluiting. Ik hoor ook wetenschappers mopperen dat ze een *closed shop* aantreffen en dat de agenda's worden bepaald door de grote bedrijven. Dan zeg ik: 'hallo, maar als je eenmaal binnen bent, dan ben je wel wat. Dan speel je mee met de belangrijkste spelers in je sector, dat kan interessante projecten en relaties opleveren.' Het glas is half vol of half leeg, voor mij is het half vol."

Het principe is goed?

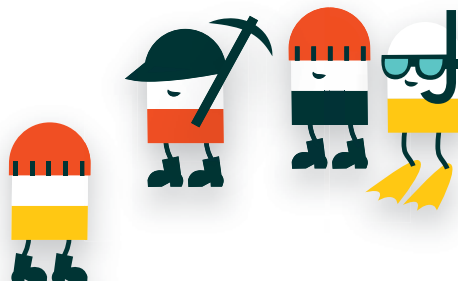
"Ik vind het in principe goed dat universiteiten moeten nadenken over thematisering: waar zijn we goed in en waar zetten we op in? Al is dat niet het hoofddoel, het feit dat universiteiten meer met elkaar in gesprek treden en strategische allianties aangaan, dat zie ik als winst. We moeten het overigens ook niet overdrijven. Allianties sluiten, publiek-private samenwerkingen aangaan, dat werd al gedaan. Nieuw is de schaal waarop dat gebeurt."

We moeten beter lobbyen dus?

"Het is topsport. Heel veel wetenschappers bedrijven die individueel. Zij moeten leren dat het om teamsport gaat. We zijn daar als universiteit nog niet zo goed in, niet alleen met betrekking tot de topsectoren. Daar zouden we meer op moeten inzetten."

Wat zou er praktisch kunnen worden verbeterd?

"Brussel definieert onderzoeksvelden aan de hand van uitdagingen, Nederland definieert sectoren. Brussel daagt wetenschappers van allerlei pluimage uit mee te doen, om problemen op te lossen. In Nederland raak je tussen wal en schip als je niet binnen een bepaalde sector valt."

sectorenbeleid. Er zijn expedities gestart, er zijn klimmers die de top hebben bereikt, maar er zijn onderweg ook dromen gesneuveld.

Stan Gielen, decaan van de bètafaculteit, ziet het somber in. Natuurlijk valt er wat te repareren, maar hij twijfelt aan het nut van expedities: "Het topsectorenbeleid werkt in de hand dat we de dingen die we nu goed doen nog iets beter proberen te maken. Maar daar moet Nederland het als innovatief wetenschapsland niet van hebben. Grote innovaties zijn geen gevolg van een topsectorenbeleid, daarvoor moet je de vrijheid hebben om ongebonden onderzoek te doen. Die vrijheid is er steeds minder en daardoor wordt onze voorsprong op andere landen kleiner. Als de universiteiten geen fundamenteel onderzoek doen, is ook het toepassingsgerichte onderzoek over tien jaar opgedroogd."

Het topsectorenbeleid is een verstandshuwelijk, aldus Gielen. "Het bedrijfsleven en de wetenschap passen slechts beperkt bij elkaar. Dat was bekend, en dat is weer gebleken. Ik vind de universiteit een instelling die zich moet richten op onderwijs en op fundamenteel onderzoek dat op lange termijn van belang is. Het bedrijfsleven is in die lange termijn vaak nauwelijks geïnteresseerd. Bedrijven hebben nu een vraag, die ze nu graag opgelost zouden zien. In de praktijk betekent dat voor ons dat wij ons op bepaalde onderzoeksgebieden steeds minder richten op NWO, omdat het budget voor fundamenteel onderzoek beperkt is en voor een deel is gekanaliseerd in de topsectoren. Onze strategie is veranderd: wij richten ons meer op Europese gelden. Voorlopig heeft dat nog geen negatieve gevolgen: de faculteit doet het qua onderzoek en beursverwerving goed."

Zijn conclusie is helder. "Het topsectorenbeleid alleen brengt ons niet naar de top." *

HOERA! 90 JAAR

Het tokkelen
is populair

Meimaand, lustrummaand. Terwijl wij rockten, sportten en TEDten, legden Vox-fotografen het feestje vast. Een impressie.

Foto's: Dick van Aalst, Erik van 't Hullenaar, Anne Gerritsma en Gerard Verschooten

"Is dat wel
de jouwe?"

Ilse DeLange als afsluiter
op Radboud Rocks

Vreemde gasten
op Radboud Rocks

Student Niek Janssen
maakt indruk op TEDx

Mountainbiken doe je toch
meestal in het bos?

'Neem supporters mee',
luidde dan ook de oproep

Al Jazeera-
correspondent
Step Vaessen in
de Vereniging

Angela Merkel wuift naar Nijmegen.
Rechts Mark Rutte, daarachter
burgemeester Hubert Bruls.

De favoriete sport van rector
Bas Kortmann tijdens de sportdag: dans

Lustrum-coördinator Willem Hooglugt en woordvoerder Martijn Gerritsen zijn er maar druk mee

Opschieten!

Eredoctores Edward Freeman, Frances Ashcroft en Robbert Dijkgraaf

COLUMN

PH-neutraal

PH-neutraal is **docent** en **onderzoeker** aan de Radboud Universiteit.

Waar is dat feestje?

Ik denk niet dat rector Bas Kortmann mijn Engelstalige column had gelezen voor hij mij mailde. Nou ja, Engelstalig... Ik had het idee dat het door mij ingediende soepel geschreven Nederlandse stukje door een bètaversie van Google translate was gewrongen. Toch schijnt er een duurbetaald vertaalbureau aan te pas te zijn gekomen, waarvan ik gaarne de certificering eens aan een nader onderzoek zou willen onderwerpen. Het resultaat was een soort Koningslied, waarvan ik mij bij deze dan ook gaarne wil distantiëren. De column die je wist dat zou komen was eindelijk daar... Maar goed, ik kreeg dus een mail van onze hoogste wetenschappelijke baas – een eer die mij wel eens vaker te beurt valt, maar dan betreft het berichten aan alle universitaire medewerkers, zoals een uitnodiging voor de Dies. Dit keer niet. Of ik in de komende tijd in mijn columns aandacht wilde besteden aan het lustrum van onze universiteit. Want mijn columns – en daar begon ik pas echt te glimmen – ‘trekken volop de aandacht van de academische gemeenschap’. Nu merk ik daar niet zo veel van (als ik al eens wat hoor op een van mijn schrijfsels dan komt dat steevast uit de hoek van voormalige mevrouwen PH-neutraal die menen door ondergetekende in de Vox onheus bejegend te zijn), maar als de rector het zegt, dan is het zo. Al vond ik het wel wat jammer dat mijn pseudoniem, dat ik al jarenlang koester, ook in de hoogste universitaire kringen gekraakt bleek te zijn. Het lustrum dus. Dat schijnt heel belangrijk te zijn, maar is, ondanks het feit dat alle universitaire post al geruime tijd is voorzien van een logo met ‘90 years anniversary’, op de Radboudwebsite al maandenlang prominent de beeltenis van prof. dr. I. deLange prijkt en de campus vol hangt met posters van Radboud Rocks, blijkbaar nog onvoldoende doorgedrongen. Klaarblijkelijk weten veel Radboudianen nog niet dat onze alma mater haar achttiende lustrum viert! En dan blijft er maar één oplossing over: een column van PH-neutraal, want in tegenstelling tot websites, posters en logo’s trekken die wél volop de aandacht van de academische gemeenschap. Aan mij zal het waarachtig niet liggen. Dus, beste studenten en collega’s: WE HEBBEN EEN LUSTRUM! Graag gedaan, Bas.

HET ON DER ZOEK

In Rwanda is wél de helft van de politici vrouw

Het aantal vrouwen in westerse parlementen is nog steeds klein. Hoogleraar Politicologie Monique Leyenaar ging op zoek naar verklaringen en schreef met haar Zweedse collega het boek *Breaking Male Dominance in Old Democracies*.

Tekst: Martine Zuidweg / Illustratie: Studio Lakmoes

Rwanda heeft, *of all places*, op dit moment het hoogste aandeel vrouwen in het parlement, maar liefst 53 procent. Op plaats twee en drie komen Andorra en Cuba. De enige drie West-Europese landen in de top 10 zijn Zweden, IJsland en Finland. Honderd jaar nadat het kiesrecht voor vrouwen werd ingevoerd is de man-vrouwverdeling in de westerse politiek nog altijd scheef. Voor Monique Leyenaar, hoogleraar Vergelijkende Politicologie, en haar collega Drude Dahlerup van de universiteit van Stockholm, reden het boek *Breaking Male Dominance in Old Democracies* te schrijven. In juni verschijnt het.

Een paar jaar geleden zaten Leyenaar en de van oorsprong Deense Dahlerup samen gebogen over een grote hoeveelheid cijfers. Tot hun verbazing zagen ze dat het aandeel vrouwen in het parlement van hun moederlanden stagneerde of zelfs terugliep. En dat landen die géén lange geschiedenis van democratie kennen, soms juist een hoog percentage vrouwelijke parlementsleden hadden. Dat Rwanda zo hoog scoort is tekenend voor de situatie in het land: de jonge democratie werd aan banden gelegd door westerse organisaties als de VN. Om dezelfde reden heeft Afghanistan een wettelijk quotum voor vrouwelijke parlementsleden ingevoerd. En dat in een land waar vrouwen verder weinig te vertellen hebben.

Zo'n quotum werkt dus, al is het in veel gevallen dan opgelegd van hogerhand. Leyenaar: "Interessant is nu de vraag of vrouwen in die landen dan ook op andere terreinen een inhaalslag maken. Op het gebied van arbeidspartici-

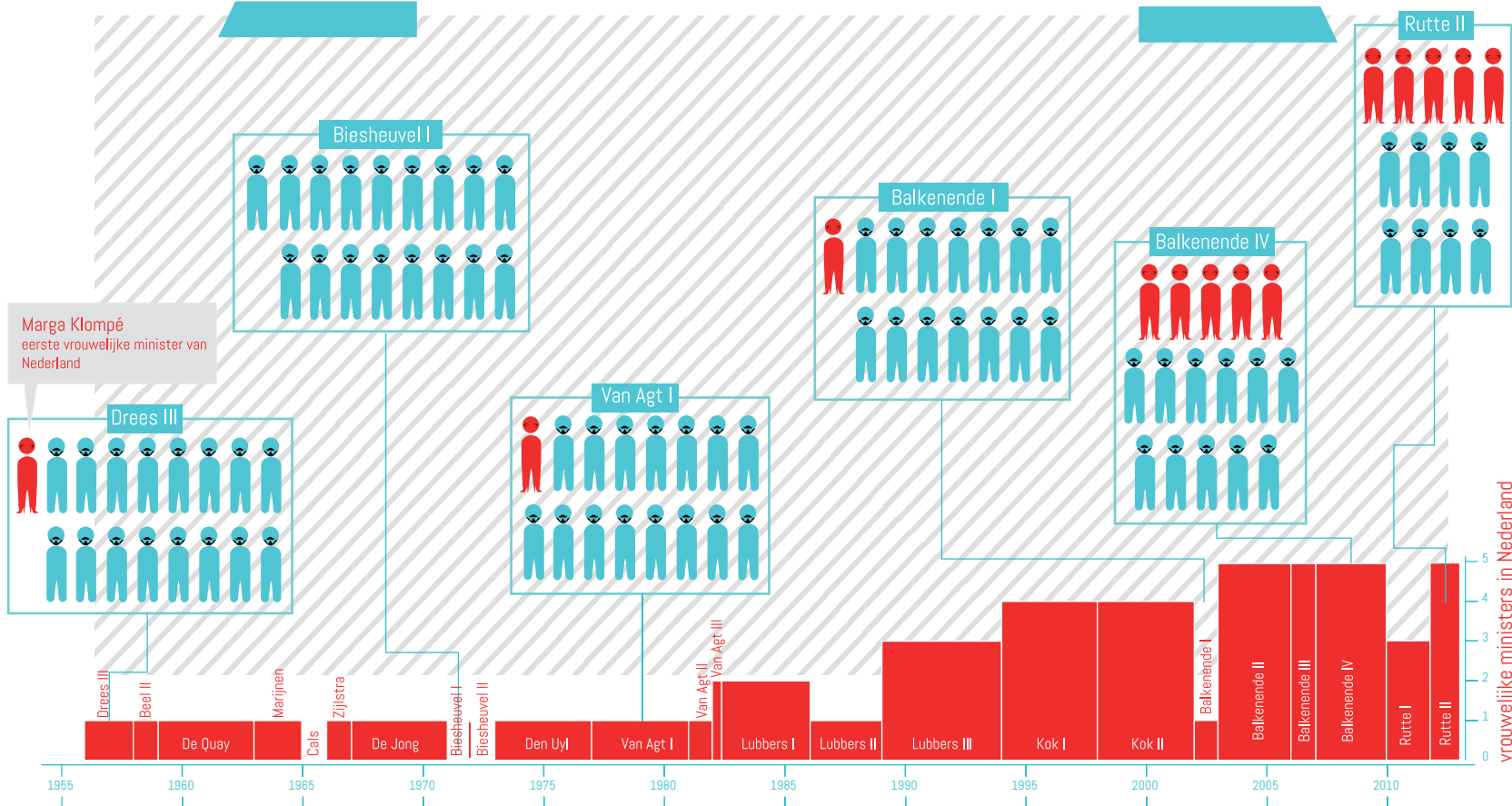
patie bijvoorbeeld." Nederland heeft geen wettelijk quotum en staat met 38 procent vrouwelijke parlementsleden op nummer 14 in het lijstje van 20 landen met het hoogste percentage vrouwelijke parlementariërs.

Vriendjes

Vanzelf komt het niet goed, laat de geschiedenis zien. Leyenaar en haar collega focussen in hun boek op acht gevestigde democratieën: Engeland, Zweden, IJsland, Denemarken, Nederland, Duitsland, een deelstaat van de Verenigde Staten en een deelstaat van Australië. Ze analyseren nieuwe ontwikkelingen als de effecten van personalisering en de opkomst van populistische partijen op de politieke vertegenwoordiging van vrouwen. Die zijn doorgaans niet gunstig. Doordat kiezers vaak een mannelijk beeld hebben van leiderschap, werkt de personalisering in de meeste landen niet in het voordeel van vrouwelijke politici. In landen waar populistische partijen succes hebben, zoals in de afgelopen periode in Denemarken en Nederland, staan minder vrouwelijke kandidaten op de kieslijst. "Een gelijke verdeling van vrouwen en mannen in de politiek en het kunnen vervullen van alle functies en portefeuilles is alleen in Zweden bereikt."

Nederland kent pas sinds 2006 voor parlementsleden een regeling voor zwangerschapsvervangning. Wellicht speelt dat een rol, denkt Leyenaar, bij het achterblijvende aandeel van vrouwen. Op lokaal niveau zijn de Nederlandse cijfers ronduit droevig: het percentage vrouwelijke gemeenteraadsleden blijft al meer dan twintig jaar steken op een kwart.

vrouwelijke ministers in Nederland

Er zijn genoeg vrouwen te vinden, dat is het probleem niet. “De situatie in Engeland en in Australië laat zien dat een ondervertegenwoordiging voor een groot deel met partijcultuur te maken heeft. De selectie vindt er plaats volgens het principe ons-kent-ons en dat betekent dat vrouwen er moeilijk tussen komen.” Eigenlijk een beetje zoals premier Mark Rutte zijn vorige kabinet heeft samengesteld. “Toen heeft hij voorrang gegeven aan zijn politieke vriendjes die bij de formatie betrokken waren. Hij heeft zich helemaal niet hard gemaakt voor evenveel vrouwelijke als mannelijke ministers.” Terwijl dat wel nodig is, laat het Zweedse voorbeeld zien. Leyenaar: “Personen zijn belangrijk als veranderingsgerichte krachten. Olof Palme heeft toen hij premier was een zeer stimulerende toespraak gehouden over het belang van vrouwen in de politiek. Zo iemand, die op een prominente positie op die manier zijn of haar nek uitsteekt, hebben wij in Nederland nooit gehad.”

Merkel en Thatcher

België, Frankrijk en Spanje hebben een wettelijk quotum voor een minimum aantal vrouwelijke parlementsleden. In de Europese Unie wordt op dit moment gepraat over een wettelijk quotum

voor het bedrijfsleven. Wettelijke quota zijn dus in. Toch ziet Leyenaar het in Nederland niet gebeuren, omdat er weinig animo voor is bij de grote politieke partijen. Al hanteren sommige partijen een vrijwillig (niet wettelijk) quotum.

“Er zijn tijden geweest dat je wegkwam met één vrouwelijke minister, dat kan nu echt niet meer. Het geaccepteerde minimum ligt bij ons nu ongeveer op een derde. Dus nog niet hoog genoeg.”

Nee, dan Zweden. Daar is het doodnormaal dat je ernaar streeft dat de helft van de parlementsleden vrouw is. De Kamer moet, zo redeneren de Zweedse partijen, een goede afspiegeling zijn van de bevolking. Zo’n norm zouden we in Nederland ook moeten uitdragen, vindt Leyenaar. Hierbij ziet ze een duidelijke taak voor de minister van Binnenlandse Zaken, die jaarlijks overleg voert met de partijvoorzitters. “Zeven vrouwelijke ministers en 75 vrouwelijke parlementsleden, waar hebben we het over? Die zijn er toch gewoon? Het gaat erom dat je het belangrijk vindt en dat uitdraagt.”

Vrouwelijke premiers maken zich niet per definitie sterk voor een betere man-vrouwbalans in de politiek. Merkel en Thatcher zijn daarvan het bewijs. Toch is het belangrijk dat

ze er zijn. “Het beïnvloedt het beeld dat mensen hebben van invloedrijke politici en laat zien dat vrouwen ook op dat niveau prima kunnen opereren.”

Het duurde in alle acht landen gemiddeld vijftig jaar om de drempel van 10 procent vrouwelijke parlementsleden te overschrijden. Van 10 tot een percentage van 25, duurde nog eens 25 jaar. In Nederland vond het omslagpunt in de jaren zeventig plaats. Vóór 1977 telde de regering of één vrouwelijke minister of één vrouwelijke staatssecretaris. Ineens waren daar – onder druk van de in die tijd sterke vrouwenbeweging – niet alleen meer vrouwelijke parlementsleden maar ook vier vrouwelijke staatssecretarissen en één vrouwelijke minister.

Soms is een kleine revolutie nodig. Na de bankencrisis in IJsland in 2007 steeg het aantal vrouwen in het IJslandse parlement opvallend. “Dat is fascinerend om te zien. De heersende mannelijke macht, die verantwoordelijk werd gehouden voor de bankencrisis, werd hard afgestraft. In IJsland is de genderdiscussie toen stevig gevoerd. Er kwamen daarna niet alleen meer vrouwen in het parlement, maar ook een vrouwelijke premier. Bij de laatste verkiezingen is ze afgezet, maar het hoge percentage vrouwelijke Kamerleden – 40 procent – is gebleven.” *

WIJ WAREN FRACTIE VOOR ZITTEERS

Tekst: Jolene Meijerink / Foto's: Duncan de Fey

Een jaar lang waren ze hét gezicht van hun fractie. In de studentenraad vertegenwoordigden ze alle studenten op de campus. Ze maakten zich namens Siam, AKKUraad en asap druk om de universiteitsbibliotheek die te vroeg dicht gaat

en om de broodjes in de Refter die te duur zijn. Eind mei waren de verkiezingen. Oud-fractievoorzitters Marc Thewissen, Nienke Aangenendt en Jelko Dijkman doen nu een stap terug. "Mijn leven zal een stuk rustiger zijn."

Marc Thewissen was fractie-voorzitter van Siam en studeert rechten en economie.

"Het hele jaar ben ik bezig geweest met het voortbestaan van Siam. Maken we een doorstart of richten we een nieuwe partij op? Omdat onze standpunten nog steeds in de lijn van Siam lagen, zou het niet fair zijn een nieuwe partij op te richten. Een doorstart dan maar. Toen we die knoop doorhakten, haakten een paar mensen af. Siam

heeft een slechte naam gekregen. Voor studenten was niet altijd even zichtbaar wat de partij binnen de USR deed. Daar wilden de afhakers zich niet mee associëren. De laatste jaren werkten we hard aan een positievere imago, maar het mocht niet baten.

Dat Siam stopt is jammer, maar niet dramatisch. Er wordt goed samengewerkt tussen de studentenpartijen in de USR. Een derde partij is niet per se een meerwaar-

de als je allemaal hetzelfde wilt: een betere universiteit.

Wat jammer is aan het werk als studentenraadslid is dat je niet altijd terugkrijgt wat je erin stopt. Het zijn vaak maar kleine verschillen die je kunt maken. Neem nou de notitie over de Rafter: die is dertig pagina's dik en er is heel veel tijd in gestoken. Het zichtbare resultaat is dat de maaltijden een halve euro goedkoper zijn geworden. En kijk naar de UB. Studenten

klagen al jaren over de openingstijden. Dat het college van bestuur uiteindelijk besluit de openingstijden van de bieb aan te passen, hoeft niet direct het gevolg te zijn van een USR-brief.

Het afgelopen jaar heb ik geleerd soms stil te zijn en te luisteren naar anderen. Ik was altijd degene met de ideeën, de prater, maar in de studentenraad zitten nog dertien capabele mensen met ideeën, die gewend zijn een kar te trekken."

MARC THEWISSEN (22): 'DAT SIAM STOPT IS JAMMER, MAAR NIET DRAMATISCH'

Nienke Aangenendt was fractievoorzitter van AKKUraatd en studeert algemene cultuurwetenschappen.

"Mijn leven na de studentenraad zal een stuk rustiger zijn. Ik ga studeren en genieten. Ik moet mezelf ervan weerhouden weer bestuurs- of commissiewerk op te pakken. Helemaal loslaten kan ik het niet. Ik blijf betrokken bij de fractie en de vakbond. En voor kleine projecten heb ik vast nog wel wat tijd

over. Maar dat is vrijblijvend en graag houd ik dat voorlopig zo. Wat ik heb geleerd van mijn werk in de raad: geduld hebben. Het kan lang duren voor je resultaat ziet. Ook al hebben het college van bestuur, de ondernemingsraad en de studentenraad allemaal hetzelfde doel – de universiteit verbeteren – het college zal nooit zeggen: 'Top, zo gaan we het doen.' De vergaderingen zijn heel formeel. Besluiten worden via de formele

weg genomen. Dat maakt de Universitaire Gezamenlijke Vergadering tot een stroperig systeem. Niet altijd even efficiënt.

Ik ben het afgelopen jaar tot het uiterste gegaan. Als fractievoorzitter was ik ook druk met de promotie van AKKUraatd en het contact met de vakbond. Hierdoor bleef er weinig vrije tijd over. Ik leerde dan ook snel mijn tijd beter in te plannen.

Ik zou niet nog een jaar in de raad

willen zitten, maar ik als ik het afgelopen jaar over mocht doen, deed ik het precies hetzelfde. De medezeggenschap staat dicht bij me, dus het zou goed kunnen dat ik later bijvoorbeeld zitting neem in een ondernemingsraad. Maar dat ligt helemaal aan de organisatie. Is er iets waarvoor ik moet vechten of is alles goed geregeld? Ik sluit het in ieder geval niet uit."

NIENKE AANGENENDT (20): 'MIJN LEVEN ZAL EEN STUK RUSTIGER ZIJN'

Jelko Dijkman was fractie-voorzitter van asap en studeert politicologie.

“Waar ik het meest trots op ben? De notitie restauratieve voorzieningen die ik samen met een paar USR-leden schreef. Het college van bestuur had eerder al onderzoek gedaan naar de Refter, maar alleen naar de financiële kant. Daar kwam toen uit dat het allemaal op dezelfde voet door kon gaan. Voor onze notitie spraken wij met Reftermedewerkers en ruim zevenhonderd studenten vulden de enquête in. Er volgde een andere uitkomst. Na ons onderzoek werd een Reftermaaltijd een halve euro goedkoper en kwam er aandacht voor het assortiment.

Voor buitenstaanders lijkt het misschien alsof we als studentenraadsleden alleen vergaderingen voorbereiden, maar niets is minder waar. We verzetten juist veel werk buiten de UGV. Ik heb heel veel samengewerkt met beleidsmedewerkers. Deze mensen werken achter de schermen. Het zijn mensen met een visie, mensen die echt iets willen veranderen. Samen met jou willen ze de universiteit verbeteren. Wil je iets aanpakken op de universiteit, dan zijn dit de personen die je moet hebben. Tegen een probleem oplopen en dat samen met hen oplossen geeft echt een kick.

Een USR-jaar is druk, maar ik vond het goed te combineren met mijn studie. Ik heb geleerd efficiënter te werken. Met succes: er stonden dit jaar 66 studiepunten op de planning en het ziet ernaar uit dat ik die allemaal ga halen. Maar ik zie mezelf niet snel nog eens de medezeggenschap in gaan. Hopelijk heb ik straks zo'n leuke baan dat ik daar geen tijd meer voor heb. Tenzij ik de politiek in ga.”

JELKO DIJKMAN (21): 'IK HEB GELEERD EFFICIËNTER TE WERKEN'

Je kunt natuurlijk alle stadskranten uitpluizen, honderden sites afgaan of je abonneren op een veel te frequente nieuwsbrief om erachter te komen wat Nijmegen komende maand te bieden heeft op cultuurgebied. Maar je kunt ook gewoon achterover leunen en vertrouwen op de mening van vier Vox-deskundigen.

UITGAAN

ATEKE WILLEMSE (26), LERAAR EN PRAKTISEREND UITGAANSEXPERT

1. EXPOSITIE (CURATOR STIJN VAN DORPE)

31 mei, de Paraplufabrieken
Geheel in de stijl van 'de Plu' is er nog maar weinig bekend over het thema van deze expositie. Iets met buitenschilders of zo. Ach, het is sowieso de moeite waard. 20.00 uur.

2. YOGAFESTIVAL

1 en 2 juni, op diverse locaties in Bottendaal

Wist je dat er honderdmiljoen-miljard soorten yoga bestaan? Wél nadat je op dit festival bent geweest en 'yoga en zielenpijn' hebt gevolgd. Namasté! Try-out strippenkaart: 7,50 euro (inclusief all-you-can-drink Yogi Tea).

3. FILMDEBAT INTO THE WILD

25 juni, Collegezalencentplex
Huilend naar de ondergang van knappe rasidealist Christopher McCandless kijken én lekker verontwaardigd zijn over onze omgang met de natuur: hoppa! Gratis (voor studenten). 19.30 – 23.00 uur.

DE PLU

EEN EIGENAARDIG HOL AAN HET EIND VAN DE TUNNEL

Tekst: Ateke Willemse / Foto: Gerard Verschooten

Al sinds de jaren tachtig is Kunstenaarsinitiatief Paraplufabriek (in de volksmond de Plu) een experimenteer- en expositieplek. Toch weten maar weinig Nijmeegse studenten van het bestaan van dit obscure en tegendraadse bolwerk. "Het is een aparte wereld in de stad."

Sociaal bewogen, intellectueel en conceptueel. Volgens Jan-Wieger van den Berg, bestuursvoorzitter van Stichting Expoplu, is dat de definitie van kunst. Samen met Angela Vissers (parttime curator en hoofd educatie) wisselt hij boven een bak koffie van gedachten over de stand van zaken bij de Plu. "We hebben de afgelopen jaren hele goede, energieke denktanks gehad met brutale gasten die veel ophef veroorzaakten." Daarmee doelt Van den Berg onder meer op Bart Jansen, maker van de Orvillecopter (een opgezette kat die tevens als op afstand bestuurbare helikopter functioneert) en op Niek Audenaerd, bedenker van de hangstoel (waarin de bezoeker zich nét niet kan verhangen)

U

en de neukmachine (een installatie met in de hoofdrol een bewegende dildo en een nepvagina). Vissers: "Maar kunst is meer dan spektakel. Je moet het spectaculaire gebruiken om andere aspecten te belichten. Zo is er binnenkort een expositie waarbij curator Stijn Van Dorpe samenwerkt met Vlaamse buitenschilders in opleiding. Op die manier wordt de grens tussen kunst en vakmanschap ter discussie gesteld. Die opening zal waarschijnlijk geen honderd man trekken, maar het centrale vraagstuk is wel degelijk interessant."

De Plu neemt de tijd om exposities te organiseren, maar – in tegenstelling tot museum Het Valkhof – niet zo veel dat er maanden overheen gaan voordat iets plaatsvindt. Een ander belangrijk verschil met Nijmeegs bekendste museum: "Bij ons mogen dingen mislukken. Als je heel erg in de kunstscene roert en zeker weet dat een expositie aanslaat, mis je het tegendraadse. De twijfel of iets gaat lukken is goed voor een kunstenaarsinitiatief." Tevens bevorderlijk voor dit soort instituten zijn ambitie en innovatie; ook die zijn aanwezig bij de Plu. Zo vinden momenteel gesprekken plaats om een samenwerkingsverband aan te gaan met algemene cultuurwetenschappers van de Radboud Universiteit en de hogescholen ArtEZ en St. Joost. "We willen ook vaker BN'ers uitnodigen om lezingen te houden, zoals Maarten van Rossum."

Concurrentie is er ook. Zo vinden Vissers en Van den Berg de snelheid waarmee Etalage Derde Wal een groot aantal evenementen organiseert bewonderenswaardig. Toch collaboreert Expoplus vooral veel met met Nijmeegse organisaties als Literair Productiehuis Wintertuin, Red Shoe Sessions en de Kunstnacht. Bovendien heeft de Plu een sterke eigen identiteit. "Het mooie van de Plu is dat het een aparte wereld in de stad is. Je moet door een tunnel lopen en komt terecht in een eigenaardig hol. Vervolgens zitten wij daar in een soort witte kubus een kunsttentoonstelling te zijn. De pub is open, net als de tattooshop, er is muziek en de koffie is verre van slap. Er zit sfeer in die ruimte."

Dat er toch een drempel is om het pand aan de Van Oldenbarneveltstraat te betreden, wordt niet ontkend. Van den Berg spreekt dan ook de wens uit dat het zonnetrentje dat immer vol met bejaarden naar museum Het Valkhof rijdt eens een tussenstop bij hen maakt. "Ik zie de oudjes al langs die tattooshop lopen..." *

Dat er toch een drempel is om het pand aan de Van Oldenbarneveltstraat te betreden, wordt niet ontkend. Van den Berg spreekt dan ook de wens uit dat het zonnetrentje dat immer vol met bejaarden naar museum Het Valkhof rijdt eens een tussenstop bij hen maakt. "Ik zie de oudjes al langs die tattooshop lopen..." *

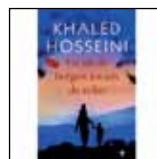

LEZEN

JELKO ARTS (21), STUDENT NEDERLANDS EN REDACTEUR BIJ LITERAIR TIJDSCHRIFT OP RUWE PLANKEN

1. KHALED HOSSEINI

En uit de bergen kwam de echo

Eindelijk een nieuwe roman van de schrijver van De Vlieger. Hosseini schrijft sfeervol over een exotische cultuur. Daardoor zijn zijn boeken overtuigend en avontuurlijk, maar af en toe wordt het allemaal wel erg langdradig.

1. DAS MAGAZIN

Das Magazin beleefde in mei zijn eerste literatuurfestival en ook daar viel het op: de redactie van dit jonge literaire tijdschrift weet hoe je een berg interessante schrijvers bij elkaar krijgt. Aanleiding om tegen heel abonnementloos Nederland te roepen: kopen, lezen en eeuwig bewaren, want de tijdschriftjes lezen niet alleen heerlijk, maar zien er ook nog eens superstrak uit.

LUISTEREN

TIMO PISART (24), PSYCHOLOGIE-ALUMNUS, POPJOURNALIST, DJ EN GITARIST VAN OIIO

1. THE SKYWALKERS (MET JACCO GARDNER)

31 mei in Extrapool

Voordat 'ie zelf bekend werd, was wonderkind Jacco Gardner de helft van het weirde psych duo The Skywalkers. De allerlaatste show (met Jacco!) spelen ze in ons eigen Extrapool, met ook retro nieuwkomer Earth Mk. II. 7 euro. 20.30 uur.

2. THE VEILS

6 juni in Doornroosje

Ik zag The Veils al twee keer eerder en raad u allen aan deze keer ook te komen. De shows van deze Nieuw-Zeelandse pop noir-groep zijn intens, zonder dat ze in moeilijckdoenerij verzanden.

15 euro. 20.00 uur.

3. THE REAL YOUTH

11 juni in het CultuurCafé

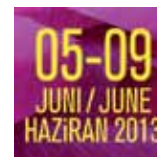
Zouden ze dé festivalhit van het komende jaar worden? De liedjes heeft The Real Youth er in elk geval wel voor: je kunt ze ergens tussen de handjes-in-de-lucht-folk van Of Monsters and Men en de electropop van MGMT plaatsen. Gratis. 20.30 uur.

ZIEN

MARLON JANSSEN (25), STUDENT ALGEMENE CULTUURWETENSCHAPPEN EN FILMFANAAT

1. RODE TULP FILM FESTIVAL

5 – 9 juni LantarenVenster Rotterdam

Dat Turkije heel wat moois te bieden heeft op filmgebied ontdek je hier. Naast films zijn er verschillende activiteiten met regisseurs en acteurs. 9 euro per film.

2. SUMMER SPECIAL

6 – 8 juni in Leiden

Een openluchtbioscoop in één van de mooiste binnensteden van Nederland. Gratis.

3. UTOPIA FILM FESTIVAL

8 en 9 juni in Amsterdam

Ben je de massa graag een stapje voor, neem dan eens een kijkje op dit kleinschalige festival. Jonge, nog onbekende filmmakers vertonen hun werk.

10 euro per dag.

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
VOOR VOX CAMPUS KUNT U
STUREN NAAR: VOXCAMPUS@
VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
VERSCHIJNT OP 27 JUNI 2013.

Martha Nussbaum in Nijmegen

www.ru.nl/sp

Op 27 juni bezoekt Martha Nussbaum de Radboud Universiteit. In haar lezing 'Not for Profit. Why Democracy Needs the Humanities' zal zij betogen dat de geesteswetenschappen – zoals geschiedenis, filosofie, talen en kunst – in het onderwijs steeds vaker als 'nuttelose franje' overboord worden gegooid. Dit terwijl zij volgens Nussbaum van levensbelang zijn voor het voortbestaan van de democratie. Voor een goed functionerende democratie moeten burgers zich namelijk blijven oefenen in kritisch denken, in het kennen van hun plaats in de wereld en in het begrijpen van de medemens. Typisch kwaliteiten die in de geesteswetenschappen centraal staan. In het huidige onderwijs daar steeds minder ruimte voor, omdat van het onderwijs volgens Nussbaum meer en meer wordt verwacht dat het mensen 'een vak leert'. Geesteswetenschappen dragen niet direct bij aan de economische groei en moeten daarom wijken.

Wie is Martha Nussbaum?

Martha Nussbaum is een internationaal vermaard denker in filosofie uit de Oudheid en in politieke filosofie en ethiek. Als hoogleraar Rechtsfilosofie en ethiek aan de Universiteit van Chicago is ze bekend geworden om haar neo-Stoïcijnse visie op emoties, haar interpretaties van Aristoteles en haar uitwerking van de 'capabilities' benadering. In Nederland verkreeg Nussbaum grote bekendheid door haar optreden in de VPRO-documentaire Van de schoonheid en de troost. Daarin bespreekt zij met haar talentvolste studenten de humanitaire en ethische consequenties van de kredietcrisis.

Waar, wanneer, waar?

De lezing vindt plaats op donderdag 27 juni, om 20:00u in het Collegezalencentrum. Filosoof René ten Bos zal het Engelstalige gesprek leiden. Kaartjes bestellen kan via de website van het Soeterbeeck Programma. Ter voorbereiding op de lezing verzorgt Ronald Tinnevelt op woensdag 19 juni een inleiding in het denken van Martha Nussbaum.

ALGEMEEN

www.ru.nl/lustrum

2 JUNI, 12:00 uur: Radboud City. Ter ere van het lustrum presenteert de Radboud Universiteit zich aan de burgers van Nijmegen en omstreken met debatten en presentaties. Locatie: Mariëburgplein.

www.ru.nl/studentenkerk

ELKE WOENSDAG: Meet and eat: maaltijd voor Nederlandse en buitenlandse studenten. De voertaal is Engels.

ELKE MAANDAG EN DINSDAG, 16:00 uur: De huiskamer. Kom gezellig langs.

ELKE TWEDE EN VIERDE DONDERDAG VAN DE MAAND, 12:30 uur: Roze lunch.

ELKE MAANDAG, 12:45 uur: Lunchmeditatie.

ELKE WOENSDAG, 12:45 uur: Taizéviring.

ELKE ZONDAG, 11:00 uur: Oecumenische kerkdienst.

ELKE ZONDAG, 17:00 uur: Catholic Eucharist (Engelstalige mis).

ELKE EERSTE ZONDAG VAN DE MAAND, 11 uur: Kindernevendienst.

www.filosofisch-cafe.nl

4 JUNI, 20:00 uur: Filosofisch programma 'Ziet u wie ik ben?'. Over de drang om onze identiteit in beelden te vangen. Op het programma staan een interview met filosofe Ike Kamp-hof, columns en muziek. Locatie: Café Trianon.

www.sciencecafenijmegen.nl

10 JUNI, 20:00 uur: Science Café

Radboud City: proefjes doen in de binnenstad

Nijmegen over ruimtevaart. De ontwikkelingen in de ruimtevaarttechnologie hebben niet stilgestaan. Ruimtevaartingenieurs Michel van Pelt en Ed Kuijpers bespreken alle nieuwe mogelijkheden, waaronder een bemande ruimtereis naar Mars. Locatie: Irish pub The Shamrock.

CULTUUR

www.ru.nl/cultuurodecampus

6 JUNI, 20:00 uur: Campusedichterverkiezing. Linda van der Pol neemt afscheid als campusedichter, en drie finalisten zullen deze avond de strijd

aangaan om haar op te volgen tot campusdichter 2013-2014. Met muziek van Rufus Kain. Locatie: Cultuurcafé.

11 JUNI, 20:30 uur: Muziek van The Real Youth. Deze band zal het Cultuurcafé met een mix van indiepop, electrorock en folk voor een avond omtoveren tot een ware feesttent. Dus vergeet je tentamenstress en maak je klaar voor het festivalseizoen! Locatie: Cultuurcafé. **12 JUNI, 14:00 uur:** Japans filmfestival. De dag begint om 14:00u met de vertoning van de stomme film *A Page of*

SOETERBEECK PROGRAMMA

www.ru.nl/sp

1 JUNI, 20:00 uur: Zomernachtcafé 'De Zeven Zonden'. Tijdens dit minifestival worden de zeven zonden besproken en bezongen. Met o.a. Huub van der Lubbe van De Dijk. Locatie: Collegezalencentrum.

4 JUNI, 19:30 uur: Film- en debat-avond 'Karakter: aangeboren of aangeleerd?'. In de aangrijpende film *We Need to Talk about Kevin* probeert een moeder te achterhalen of zij verantwoordelijk is voor de onvoorstelbare daad van haar tienerzoon. Met inleiding van religiewetenschapper Gauvain van Kooten Niekerk, die na afloop van de film ook de discussie met het publiek zal leiden. Locatie: Collegezalencentrum.

12 JUNI, 20:00 uur: 'Modern Satanism', een lezing door godsdienstsocioloog Massimo Introvigne. Waar komt het satanisme vandaan, en wie is er nu wel of niet een 'echte' satanist? Massimo Introvigne is expert op het gebied van nieuwe religieuze bewegingen. Voertaal is Engels.

Locatie: Collegezalencentrum.

18 JUNI, 19:30 uur: Film- en debat-avond 'Over verantwoordelijkheid'. In de film *Das weiße Band* wordt een dorpje in het noorden van Duitsland opgeschrikt door een serie bizarre gebeurtenissen. Wie kan er verantwoordelijk worden gehouden? Cultuurwetenschapper László Munteán geeft een inleiding bij de film en discussieert met het publiek. Voertaal is Engels. Locatie: Collegezalencentrum.

25 JUNI, 19:30 uur: Film- en debat-avond 'De natuur: woorden of daden?'. In de film *Into the Wild* probeert student Christopher McCandless te ontsnappen aan het materialisme en de prestatiedrang van onze maatschappij door te gaan overleven in Alaska. Sociaal milieukundige Riyan van den Born leidt de film in. Hoe komt het dat onze idealen over de natuur vaak zo lijnrecht tegenover onze daden staan? Locatie: Collegezalencentrum.

Huib van der Lubbe

27 JUNI, 20:00 uur: Lezing 'Not for Profit. Why Democracy Needs the Humanities' door Martha Nussbaum. Nussbaum is hoogleraar Rechtsfilosofie en ethiek aan de University of Chicago. In haar lezing zal zij betogen dat de geesteswetenschappen steeds vaker als 'nuttelose franje' overboord gegooid worden, terwijl deze van levensbelang zijn voor het voortbestaan van de democratie. Voertaal is Engels. Locatie: Collegezalencentrum.

Madness uit 1926, live begeleid op piano. Om 16:00u volgt de animatiefilm *Howl's Moving Castle* (2004), en de afsluiter is om 19:30u met de vertoning van *Norwegian Wood*, een verfilming van het gelijknamige boek. Locatie: De Rode Laars + Collegezalencentrum.

SPORT

7-9 JUNI: Groot Nederlands Studenten Kampioenschap. In zestien verschillende sporten wordt er gestreden om de titel Nederlands Studentenkampioen. Op 8 en 9 juni is er daarom geen BOM, en er kan overdag niet vrij getennist en gesquast worden. Locatie: USC.

28 JUNI: Vanwege een personeelsuitje kan er alleen vrij gesport worden. Locatie: USC.

PERSENEEL

3 JUNI, 19:30 uur: Kennismakingsavond SEN. Dit jaar bemant de PV Radboud samen met SEN (Stamcel-donorbank Europdonor Nijmegen) een verzorgingspost tijdens de Nijmeegse Vierdaagse. De opbrengsten gaan naar dit goede doel. Kom kennismaken met SEN. Locatie: Foyer + Auditorium UMCN.

11 JUNI, 20:00 uur: Cursusbijeenkomst 'De wereld verkennen met Google Maps, Street View en Google Earth'. De docent is Nico van Rossum. Locatie: VOH.

18 JUNI, 20:00 uur: Cursusbijeenkomst 'Webalbum maken met Picasa Webalbum'. De docent is Nico van Rossum. Locatie: VOH.

BENOEMINGEN

MW. DR. N.M.A. (NICOLE) BLIJLEVENS is per 1 februari 2013 benoemd tot hoogleraar Hematologie (UMC).

DHR. DR. B.J.J. (BEN) MOONEN is per 1 september 2013 benoemd tot hoogleraar Algebra (FNWI).

DHR. DR. K. (KOEN) BREEDVELD is per 1 mei 2013 benoemd tot bijzonder hoogleraar Sportsociologie en sportbeleid (FSW).

PROMOTIES & ORATIES

5 JUNI, 10:30 UUR: Promotie mw. drs. Sjoerdsma (FSW) 'Claiming your ideas to be mine. Moderators of unintentional plagiarism'.

5 JUNI, 13:00 UUR: Promotie mw. drs. K. Mulder (FSW) 'Visuele woordverwerking bij tweetaligen. Beter een goede buur dan een ver familielid?'.

5 JUNI, 15:45 UUR: Oratie dhr. prof. dr. B. Demarsin (FdR) 'Verscheurd tussen koper en eigenaar. De kunst om de kloof in het goederenrecht te overbruggen'.

6 JUNI, 13:00 UUR: Promotie dhr. drs. W.D. Van Dijk (UMC) 'Hart- en vaatziekten bij mensen met COPD'.

6 JUNI, 15:45 UUR: Oratie dhr. prof. dr. E. Cator (FNWI) 'Kansen met beleid'.

7 JUNI, 11:00 UUR: Promotie mw. drs. N.D. Scherpier - de Haan (UMC) 'Optimaliseren management van chronische nierziekten in de eerste lijn'.

7 JUNI, 15:30 UUR: Afscheidscollege dhr. prof. dr. J.A.C.M. Doorewaard (FdM) 'Macht, Mounia en de Methode'.

10 JUNI, 13:30 UUR: Promotie dhr. drs. E.L.W. de Mulder (UMC) 'Meniscus tissue engineering'.

10 JUNI, 15:30 UUR: Promotie dhr. drs. I.H.J. Ploemen (UMC) 'De jacht op een genetisch gemodificeerd malariavaccin'.

11 JUNI, 10:30 UUR: Promotie mw. drs. E.M. de Zeeuw (FSW) 'De verwerking van morfologie bij het lezen van woorden in een eerste en tweede taal'.

11 JUNI, 13:30 UUR: Promotie mw. drs. P.A.M. van Deurzen (UMC) 'Informatieverwerking bij depressieve symptomen'.

11 JUNI, 15:30 UUR: Promotie dhr. Sukamdi (FSW) 'Struggling out of recession. The influence of crisis on economic performance and welfare in Java'.

12 JUNI, 10:30 UUR: Promotie mw. drs. N.C. Peters - Scheffer (FSW) 'Een stap vooruit voor kinderen met autisme en een verstandelijke beperking'.

12 JUNI, 13:00 UUR: Promotie dhr. drs. G.S. Bevelander (FNWI) 'Goudbrasem-onderzoek geeft inzicht in calciumregulerend eiwit'.

12 JUNI, 15:45 UUR: Oratie dhr. prof. dr. P.M. Ache (FdM) 'Metropolen zijn de toekomst; wat is de toekomst van de metropool?'.

13 JUNI, 13:00 UUR: Promotie mw. drs. C.J.H. Venhorst (FFTR) 'Sterven in Venlo: moslims en de dood in Nederland'.

14 JUNI, 10:00 UUR: Promotie dhr. ir. T. Claassen (FNWI) 'Wetenschappelijk onderzoek heeft een verband aange-toond tussen...'

14 JUNI, 12:00 UUR: Promotie dhr. drs. F.H.W. Hermens (UMC) 'Transbronchial needle aspiration in mediastinal lymph node enlargement'.

14 JUNI, 15:00 UUR: Afscheidscollege dhr. prof. dr. B.H. Vedder (FFTR) 'IS ER MEER DAN EEN GOD? Over de vraag naar de laatste eenheid'.

17 JUNI, 10:30 UUR: Promotie dhr. drs. G.A. van Duinen (FNWI) 'Bescherm biodiversiteit met buffers'.

PROMOTIE 13 JUNI, 13:00 UUR: MW. DRS. CLAUDIA VENHORST: 'STERVEN IN VENLO: MOSLIMS EN DE DOOD IN NEDERLAND'

Wat heb je onderzocht?

"Ik heb onderzocht hoe moslims in een kleinstedelijke omgeving omgaan met rituelen rond de dood. Deze rituelen hebben altijd al mijn interesse gehad. Ze zijn namelijk erg veelzeggend. De dood is iets heel heftigs en daardoor wordt het uitvoeren van de juiste rituelen daaromheen van groot belang geacht. De reden dat ik voor moslims in een kleinstedelijke omgeving heb gekozen, is omdat daar nog weinig onderzoek naar is gedaan."

Wat zijn je bevindingen?

"Door middel van observaties en het voeren van gestructureerde gesprekken heb ik ontdekt dat - hoewel de islam eenduidige regels geeft omtrent de dood - moslims heel diverse praktijken hanteren. Deze zijn afhankelijk van onder andere hun land van herkomst, tot welke generatie zij behoren en in wat voor stedelijke context zij leven."

Hoe ziet je toekomst er uit?

"Na mijn promotie wil ik mij gaan richten op rituelen bij palliatieve zorg. Daarvoor heb ik een Stimulering Wetenschappelijk Talent-beurs ontvangen."

17 JUNI, 13:30 UUR: Promotie dhr. R.J. Beckett (FdM) 'Aporia or euporia? An ethnomethodological investigation into stakeholder dialogue as presented by UK corporations in their social reports (2003-2005)'.

17 JUNI, 15:30 UUR: Promotie mw. ir. J. Nouws (UMC) 'Human mitochondrial complex I biogenesis. Connections

between mitochondrial translation, fatty acid oxidation and complex I assembly'.

18 JUNI, 10:30 UUR: Promotie dhr. drs. P.M. Swiatkowski (FFTR) 'Het verlangen en de filosofie van Gilles Deleuze'.

18 JUNI, 13:00 UUR: Promotie dhr. E. Hazrati (FNWI) 'Nieuwe tanks voor waterstofauto's'.

18 JUNI, 18:00 UUR: Promotie dhr. mr. P.T.J. Wolters (FdR) 'Duidelijkheid over de omstandigheden van het geval'.

19 JUNI, 10:30 UUR: Promotie dhr. drs. H.A. van Kalkeren (FNWI) 'Chemisch afval al recycelen voordat het afval wordt'.

19 JUNI, 12:00 UUR: Promotie dhr. N.H.L. Chua (UMC) 'QST observations in chronic neck pain. Towards a mechanism-orientated approach to cervicogenic headache'.

19 JUNI, 13:30 UUR: Promotie dhr. drs. E.P. Klein Woolthuis (UMC) 'Opportunistic targeted screening for type 2 diabetes in primary care. The Diabscreen study'.

19 JUNI, 15:30 UUR: Promotie mw. drs. L. Tang (UMC) 'ABC-transporters, stamcellen en rode bloedcelontwikkeling'.

20 JUNI, 10:30 UUR: Promotie mw. drs. A.M.J.W. Palmen (FSW) 'Zelfmanagementtraining voor jongvolwassenen met autisme'.

20 JUNI, 13:00 UUR: Promotie mw. drs. M.C.M. Balemans (UMC) 'Ziektekenmerken KS in muizen hetzelfde als in mensen'.

21 JUNI, 16:00 UUR: Afscheidscollege dhr. prof. dr. B. Dankbaar (FdM + FNWI) 'Kapitalisme, ondernemerschap en duurzaamheid'.

24 JUNI, 10:30 UUR: Promotie mw. drs. M.F. Debets (FNWI) 'Click - ik heb je'.

24 JUNI, 13:30 UUR: Promotie mw. drs. M. Luesink (UMC) 'Gene expression deregulation in acute myeloid leukemia. Causes, consequences, and therapeutic relevance'.

25 JUNI, 10:00 UUR: Promotie mw. K.C. Lochbühler (FSW) 'Reactivity to environmental smoking. Effects of the exposure to parental and movie smoking'.

25 JUNI, 10:30 UUR: Promotie dhr. drs. E.R. Komen (FdL) 'Zoektocht naar nadruk leidt tot fundamentele taalkundige 'deeltjes'.

26 JUNI, 10:30 UUR: Promotie dhr. F.F. Farag (UMC) 'New diagnostic techniques for functional lower urinary tract disorders'.

27 JUNI, 13:00 UUR: Promotie mw. drs. J.C. van Gaal (UMC) 'De behandeling van kanker in adolescenten en jongvolwassenen'.

28 JUNI, 15:45 UUR: Afscheidscollege dhr. prof. dr. M.E. Vierhout (UMC) 'Het werd, het was, het wordt'.

A photograph of two young women standing against a solid green background. The woman on the left has long, straight brown hair and is wearing a black sleeveless top and blue jeans. She is smiling and looking towards the woman on the right, with her hand near her mouth as if laughing or speaking. The woman on the right has long, wavy brown hair and is also wearing a black sleeveless top and blue jeans. She is smiling back at the first woman, with her hand on her hip. The overall mood is casual and friendly.

BLINDDATE

EEN STUDIO, EEN FOTOGRAAF, EEN INTERVIEWER EN... EEN GESPREK. TWEE MENSEN WETEN NIET MET WIE ZE GAAN PRATEN EN GAAN HET AVONTUUR AAN.

Tekst: Bregje Cobussen / Foto: Erik van 't Hullenaar

De studentenraadverkiezingen zitten erop. Na een heftige verkiezingsstrijd, waarin AKKUraatd en asap elkaar – kuch – stevig de tent uitvochten, moeten ze nu samen verder. Hoe ze dat voor zich zien? Vox nodigde Huguette Poolen, lijsttrekker van AKKUraatd, en Esra Hageman, lijsttrekker van asap, uit voor een 'blind date'.

Nog één keer: op welke punten verschillen jullie programma's?

Huguette: "AKKUraatd zit het meest op duurzaamheid. Wij organiseren bijvoorbeeld de Nacht van de Nacht: dan tellen we in hoeveel campuskantoren 's nachts licht brandt. We zetten ook – meer dan asap – in op het verbeteren van het studiegemak voor studenten met een functiebeperking." **Esra:** "Onze prioriteiten liggen anders: wij zetten de onderwijskwaliteit voorop. En we focussen op het verbeteren van de faciliteiten die

studenten nodig hebben om optimaal te studeren."

En over welke punten is al overeenstemming? Wat gaat de USR dus sowieso aanpakken volgend jaar?

Esra: "We hameren allebei op een betere invulling van de onderwijsintensivering. Nu krijgen studenten weliswaar extra uren college, maar de stof is niet veranderd. Docenten smeren die stof gewoon wat meer uit. Zo zijn die extra uren ordinaire ophokuren. Dat moet anders."

Huguette: "We zijn het er ook over eens dat het makkelijker moet worden om een periode in het buitenland te studeren. Daarvoor moet meer ruimte komen in het curriculum." **Esra:** "En we willen allebei meer loopbaanbegeleiding."

Huguette: "De arbeidsmarkt is op een dieptepunt, de universiteit moet studenten daar beter op voorbereiden." **Esra:** "Wifi moet beter!"

Huguette: "En alle docenten moe-

ten een bko (basiskwalificatie onderwijs, red.) hebben. Het is van de zotte dat je een complete opleiding moet doorlopen om les te mogen geven aan een stel kleuters, terwijl je over geen enkele didactische kwalificatie hoeft te beschikken om de wetenschappers van morgen op te mogen leiden." **Esra:** "Precies. En dan mag er meteen iets gedaan worden aan de Engelse taalvaardigheid van veel docenten."

Hebben jullie de afgelopen weken flink met elkaar lopen vechten, moeten jullie nu opeens samen gaan werken. Hoe gaan jullie dat doen?

Huguette: "We hebben voor de verkiezingen afgesproken: laat de zittende fracties maar ruzie maken, wij houden ons er buiten. We moeten immers nog heel intensief samenwerken." **Esra:** "We zijn al een paar keer met beide fracties koffie gaan drinken. Heel gezellig."

Wat wordt volgend jaar de valkuil

voor de ander?

Huguette: "asap is jong, heeft weinig ervaring. Dat is een nadeel. Wij kunnen leunen op een enorme, ervaren achterban. Jullie niet." **Esra:** "AKKUraatd maakt het zichzelf moeilijk met een heel uitvoerig en wollig verkiezingsprogramma. Daar staan zo veel punten in, die kunnen jullie nooit allemaal waarmaken. En ik vraag me af of al die randzaken niet enorm afleiden van de kern."

Wie nemen jullie komend jaar als politiek voorbeeld?

Huguette: "Femke Halsema." **Esra:** "Ik ook!" **Huguette:** "Zij kan zo verschrikkelijk goed debatteren, dat hoop ik ook ooit te leren." **Esra:** "Mijn vader zei laatst: hoe kan het toch dat Halsema het zo goed deed en Sap niet? Waarin verschillen die twee? Ik denk dat Halsema rust uitstraalt en Sap niet. Die rust, daar ontbreekt het mij ook wel eens aan. Daarin is Halsema een voorbeeld."